



Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske :: Božić 2015. :: Zagreb :: godina 19. :: broj 58 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net



Čestit Božić i blagoslovljena nova godina!



Uredništvo poziva na suradnju i zajedništvo

Vrijeme teče, izmjenjuju se godišnja doba kao i liturgijske godine. Nasuprot toga je Vječnost kojom ravna i upravlja Stvoritelj. U prolaznosti je i nova Advocata Croatiae, još jedna u nizu koja je u svom središtu posvećena Stvoriteljevu i Otkupiteljevu rođendanu, te zajedništvu župne zajednice koju On okuplja. Izlazi u vremenu kad svjetska i domaća društveno-politička previranja ne obilaze nikoga jer globalni svijet je zahvatio sve, od pojedinca, društva, Crkve... U svim previranjima, posebno posljednjih mjeseci mnogi su postali osjetljivi na medijske slike koje prikazuju izbjeglice, crne scene i kronike, ratove, politička smjenjivanja... Sve je manje onoga što čini nadu?

Je li neka nova vrijednost »zauzel« mjesto u ljudskom umu i srcu, bilo da se radi o materiji, teritoriju ili nekoj ideologiji? U svakidašnjici, pa i onoj najbližoj lako je primjetiti da globalni val jednostavno nosi čovjeka prema nekoj pučini, a da je on nije svjestan. U tom valu, nerijetko pojedinac zaboravlja svoju prolaznost, a istodobno i zajedništvo, ponajprije u onoj zajednici gdje živi i radi, počevši od obitelji, susjedstva, župe. Premda je u ljudskoj naravi moralni zakon vođen načelom »dobro treba činiti, zlo izbjegavati«, često smo svjedoci podjela na »mi i oni«, »ja i ti«. U njima se olako poseže za sudom i prosudbom, a zaboravlja se da je samo jedan Sudac, onaj koji je čovjeka stvorio na svoju sliku i priliku, usmjerio ga na život u zajednici te mu dao nagnuće umskog bića prema spoznaji i težnji za istinom.

Crkva kao zajednica Božjega naroda neprestance propovijeda jednakost

i zajedništvo, a o pojedinim prigodama liturgijske godine, blagdana i svetkovina intenzivnije naglašava nit ljubavi i zajedništva poput blagdana Božića. U tom vremenu »ponovno« podsjeća na važnost zajednice, poput Svetе Obitelji koja se u tom naizgled malom zajedništvu othrvala svim nedaćama. Put njihova zajedništva pomagali su oni neznatni »mali ljudi« od pastira do mudraca. Nisu ih sudili kao obitelj zato što bježe ili, pak, da su govorili - kakva je to obitelj koja nije vjenčana? Vidjeli su ih pored sebe i shvatili njihove potrebe. Ta snažna poruka putokaz je svakome čovjeku, osobito kršćaninu, u prvom redu da vidi potrebna pokraj sebe, da razluči dobro i zlo, ali da ne sudi nego pomaže i usmjerava.

I naša župna zajednica pozvana je opetovano na to zajedništvo jer jedni odlaze, drugi dolaze, svatko prema svojim mogućnostima i uvjerenjima. Ali zajedništvo koje nikog ne isključuje i poziva ga uvijek k sebi je ono oko novorođenoga Bogočovjeka. I pod okrilje Advocate Croatiae, male zajednice pozvani su svi, od župljana do šire zajednice da u svojim mogućnostima daju svoj doprinos za bolje sutra. Nažalost, »moralni skretničari« često su kontraproduktivni jer ne shvaćaju da kršćanstvo nije ideologija nego radikalni život koji traži da vjera i djela idu ruku pod ruku. Vjera bez djela, mrtva je vjera. Razumijevanjem problema, razmjenom informacija jedni drugima možemo pomoći, stoga Uredništvo poziva sve na suradnju i zajedništvo!

Vlado Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete

Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko

Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb

Telefon: 01/4500 500, **faks:** 01/4580 952

E-adresa: zupa.remete@gmail.com

Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko

Izvršni urednik: Vlado Čutura

Lektura: Ivan Blažević

Fotografija na naslovnicu: Blagoslov adventskog vijenca 2015.

Foto: Mario Dušak

PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474

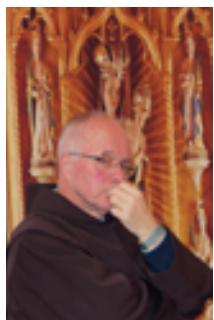
ISSN: 1331-4092

Grafička priprema: Slavica Čutura

Tisk: M-PRINT, Zagreb

Časopis izlazi tri puta godišnje: za Uskrs, Božić i Veliku Gospu

6



Donosimo razmatranja o. Vjenceslava Miheteca, dugogodišnjeg upravitelja svetišta, o pripravi za Božić i božićno vrijeme.

Pripravite srce za Božić

- *Koliko god to bilo hitno, Bog svakomu daje vrijeme da promisli. Onda Mariji u Nazaretu. Bog ne voli ishitrene odgovore.*

10



**CRKVA NE ODBACUJE RASTAVLJENE
Ubrzan postupak za rastavljenе koji »žele i mogu stolu Gospodnjemu«**

- *Osobe koje žive u civilnom braku Crkva prihvata i s posebnom skrbij pastoralno prati.*

20



Učenje za svijet rada i suvremenih život

- *Otvoreno je pitanje upućeno roditeljima zašto učenici ne dolaze na organiziranu dopunska nastavu koju škole organiziraju*

26



BL. KARDINAL ALOJZIJE STEPINAC U REMETAMA

Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena

- *Čašćenje relikvija izrasta iz vjere da su sveti mučenici u slavi s Gospodinom, pa i ostatci njihovih tijela posreduju zajedništvo vjere.*

36

Praktična pojašnjenja u vezi s misnim nakanama

- *Misnih nakana s datumom može biti toliko koliko svećenika sudjeluje na misi. U tom smislu ako su dvije nakane, onda treba biti toliko i svećenika.*
- *Kod nas u župi od sada postoji mogućnost kolektivnih misa, i to utorkom i petkom pod večernjom misom.*



4 Meditacija

8 Jubilej milosrđa u našoj župi

13 Gdje je Isus u božićnoj rasprodaji?

15 Izumrlo starosjedilačko prezime
Tomasir

16 INTERVJU - Gavin i Edith Farley

22 Život župe

32 Mladi - Kako razumijem molitvu?

34 Stranica za školarce

38 Jubilarci

39 Matice

Radost rođenja Isusova

- ***Nebo se sa zemljom sjedinilo kad se Isus rodio.***
- ***Isus među nas ljude dolazi u skrovitosti, u poniznosti.***

Autor:
***o. Srećko
Rimac***

Ivim riječima bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva u svome himnu Djetešcu Isusu govori o otajstvu Isusova dolaska među nas ljude. Slatko Janješće, malo Djetešće, vječno i istinsko svjetlo, koje živi u krilu Očeva, dolazi nam reći sve o Ocu. Ali ne samo reći, objasniti. Nešto reći o Ocu, nešto objaviti o njemu, to je samo mali dio onoga što Isus želi za nas. On nas dolazi povesti od svjetla u svjetlo sve do u krilo Trojstva. Stihira na litiji Božićnog časoslova istočne Crkve izražava nam ovu tajnu sljedećim riječima: Nebo se sa zemljom sjedinilo kada se Krist radio. Bog je na zemlju sišao, a čovjek na nebo uzašao. O otajstvu utjelovljenja govore nam i mnogi oci Crkve. Tako sv. Leon Veliki govori: Bog je postao čovjekom da bi čovjek postao Bogom. O otajstvu utjelovljenja slično nam govori i sv. Terezija Benedikta od Križa u svom eseju »Misterij Božića«: O divna zamjeno! Stvoritelj od ljudskog roda uze tijelo i dušu i darova nam svoje vlastito božanstvo.

Isus silazi k nama ljudima da nam objavi Oca i da nas povede u krilo Presvetog Trojstva. Isus ne napušta krilo Oca kada silazi u krilo Marije, jer krilo Marije je savršeno potopljeno u krilo Očevo! Ono je mjesto čistoga božanskog života: čistog, siromašnog i poslušnog! Kada se Isus utjelovljuje u Mariji, događa se nešto što njezino čisto siromaštvo jako čini sličnim onomu Boga Oca: ona potpuno izlazi iz sebe u jednom pokretu čiste ljubavi prema Sinu koji je sakriven u njezinu krilu. Tako i Otac izlazi iz sebe u trajnom pokretu svoje božanske

ljubavi prema svomu Sinu, potopljen u njegovo krilo. I kada Marija rađa Isusa u Betlehemu, ona je ponovno slična Ocu, koji daje svoga Sina svijetu, i s njime potpuno daje sebe budući da je potpuno u njemu. Isus tako postaje jedini posjed Marijin, jedinstveni izvor njezina života, jer njezina duša od trenutka Utjelovljenja je sjedinjena s Kristovom na predivan način. Pri rađanju njezina duša kao da izlazi iz nje, iako je u njezinu tijelu, jer se nalazi u Kristovu tijelu, koji je njezino tijelo!

Među nas ljude Isus dolazi u skrovitosti, u poniznosti. Tako sv. Ivan Zlatousti za Isusov dolazak među nas kaže: On nije otvorio nebeski svod kako bi došao na oblacima, nego je sišao u krilo Djevice, koja ga je nosila u utrobi devet mjeseci. Rodio se u jaslama, kao sin skromnog drvodjelje. Otajstvo Isusova utjelovljenja toliko je duboko da su svetci prodrali u njegove različite vidove. Tako sv. Marija Magdalena de Pazzi ovim riječima govori o otajstvu Isusova utjelovljenja: Vidim te u isto vrijeme malenog u Marijinoj utrobi i na križu. Reci mi sada, o Riječi, gdje ti je bilo draže statati? Na križu ili u Marijinoj utrobi? Križ je posađen na jednom strašnom brdu, na zemlji suhoj, bezvodnoj i praznoj, a Marijina utroba je zemlja tako radosna, ugodna, blagoslovljena i plodonosna, koja je urodila Tobom, plodom života. Gol u utrobi Marijinoj i gol na križu. U Marijinoj utrobi tvoje lice sja jače od sunca, a na križu nema više ni ljepotu ni dostojanstvo. U Marijinoj utrobi si slušao čistu hvalu koju ti je ona neprestano iskazivala, jer, koji to pozdrav ili

hvalu može ljudsko srce iskazati, a koju ti Marija nije iskazala kada si bio u nje- noj utrobi? Isusovo rođenje obradovalo je cijeli svijet. O tome nam lijepo govo- ri Časoslov Božića istočne Crkve: Čime da Ti zahvalimo, Kriste, što si se radi nas na zemlji utjelovio? Svako stvorenje koje je na svijet od Tebe poslano, sada Ti zahvaljuje: anđeli Ti pjevaju, nebo Ti zvijezdu daruje, mudraci dare donose, pastiri čudo obznanjuju, zemlja

je špilju pripremila, pustinja jasle dala, a mi – Djevicu Majku. Zajedno s cije- lim svemirom, s anđelima i arkanđeli- ma, radujmo se Isusovu dolasku među nas ljudi. Ovo je vrijeme slavljenja, vrijeme zahvaljivanja, radosti. Zahvalni slavimo Gospodina i radujmo se u nje- govu svetom imenu. Slava, Gospodi- ne, tvomu neiskazanom milosrđu jer si nam posao svoga Sina da nas privede u tvoje Krilo.

U ovoj hladnoj, siromašnoj štalici kako si lijepo, Djetešce Isuse! O milosti, o prekrasno čudo, koje samo zbog mene si došlo! Gledajući krajnju bijedu svoje djece koju previše ljubi, prepun ljubavi, Otac nebeski daje nam ljubljenog Sina svog. Da, slatko Janješće, malo Djetešće, ti si vječno, istinsko svjetlo, koje živi u krilu Očevu i dolazi nam reći sve o Njemu... Dođi otkriti nam otajstvo, sve tajne Oca, povedi nas, od svjetla u svjetlo sve do u krilo Trojstva.



Remetske božićne jaslice djelo su hrvatske kiparice Alojzije Ulman

Donosimo razmatranja o. Vjenceslava Miheteca, dugogodišnjeg upravitelja svetišta, o pripravi za Božić i božićno vrijeme.

Pripravite srce za Božić

- *Koliko god to bilo hitno, Bog svakomu daje vrijeme da promisli. Kao onda Mariji u Nazaretu. Bog ne voli ishitrene odgovore.*
- *Dijete nam se rodilo, Sina dobismo. Što ćemo s njime? Srce ćemo mu dati da ga pretvori u svoj sveti hram.*

Usvojoj poniznosti Marija iz Nazareta bez grijeha začeta, u hramu prikazana, sasvim drugačije zamišlja svoj život i služenje Bogu otaca. Ali Božji putovi nisu ljudski putovi, niti su Božje misli ljudske misli, a tako ni planovi. Pred Marijom u Nazaretu ne стоји prorok Izajia koji je stajao pred kraljem Ahazom. Mariji dolazi anđeo Gabriel. Prorok Izajia moli kralja Ahaza da prihvati Božji plan. Anđeo u Nazaretu govori Mariji kojoj je Bog iskazao veliku milost jer je začeta bez ljage istočnoga grijeha, jer je u hramu Bogu prikazana. Njoj dakle, milosti punoj, anđeo iznosi Božji plan. Bez obzira na sve učinjeno Bog joj ostavlja vremena za razmišljanje. »Marija stade razmišljati«, zapisao je evanđelist. Unatoč svemu što je učinio za čovjeka, Bog mu ostavlja i poštuje njegovu slobodu.

Hoćemo li promisliti o sebi kad nam Bog ponudi svoj plan?

Kršćanin je krštenjem oslobođen ljage istočnoga grijeha i Bogu prikazan. Za svakoga Bog ima svoj plan. U jednom trenutku života Bog šalje svoga anđela da nam ga priopći. Radi se o utjelovljenju njegove riječi. Koliko god to bilo hitno, Bog svakomu daje vrijeme da promisli. Kao onda Mariji u Nazaretu. Bog ne voli ishitrene odgovore. Razmišljanje je vrijeme susreta razuma i srca. Tu se događa odgovor, pravi odgovor. Riječ iza koje se stoji životom, ljubavlju.

Danas anđeo gospodnji dolazi k tebi. U tvoj Nazaret. K tebi kršteniku upisanom u njegovo srce. K tebi koji ne znaš kako izići na kraj sa svime što se od tebe traži, što od tebe traže, što zahtijevaju, i to odmah. Dolazi ti Bog po svome anđelu i govori: »Raduj se, ja sam s tobom. Vjeruj meni i ne boj se.«

Čega se to čovjek boji da ga Bog toliko ohrabruje. Jedan mi je jednom rekao: »Ja se nikoga i ničega ne bojam.« A bilo mi je znano da već godinama ne razgovara s rođenim bratom. Rekao sam mu da nazove brata i da se dogovori s njime za susret. Zastao je iznenađen. Rekao je da je to nemoguće. Jer on to jednostavno ne može, a boji se

što bi na to rekla i njegova supruga. Dolazi Božić s porukom mira i oslobođenja. Rekao sam mu da promisli o mojoj prijedlogu i da o tome porazgovara sa ženom i da sve poduzme kako bi ovaj Božić kao nekad proslavio zajedno s jednim bratom i njegovom obitelji. Rekao je da od toga neće biti ništa, a i kad bi brat k njemu došao, on ga ne bi primio. Eto, vidite, to je ono što se bez Boga ne može učiniti.

Hrabrost je stožerna krepst. Dar Duha Svetoga. O Božjem prijedlogu treba mirno u srcu promisliti. Pod svjetлом Duha Svetoga. Gdje je svjetlo i ljubav Duha Svetoga, tamo nema straha. Tamo je sloboda. Bog od Marije čeka odgovor. Odgovor je plod razmišljanja u prostorima Božjega mira. Snažna marijanska crta Crkve. Crta koja treba biti osobitost svakog kršćanina. Pod sjenom sile Svevišnjega stati i razmisliti. Razmišljanje oplođeno silom Svevišnjega donosi nepogrešivo rješenje. Evo nam ohrabrenja i poticaja da pred Božić stanemo, osluhnemo i promislimo o onome što nam govori Gospodin. O tome ovisi hoće li za mene Božić biti dan utjelovljenja Božje riječi, Božjega plana sa mnom. Bez toga Božić će ostati još jedan praznik bez sadržaja kao izgorjela prskalica na boru.

Vjerujem da za vas, dobri i dragi ljudi, neće biti tako. Kao vjernici poduzmite sve da bu našem Božiću tih i mehek put u vjeri, nadi i ljubavi jer znate: samo čistog srca žar najdraži je njemu dar.

Srečen vam Božić

Srečen vam Božić, dobri i dragi ljudski idej. Vam Bog ždrebčić, teličić, praščić, guščić, puričić, picekovi, kruha i vina, a najviše zdravici, Božjega mira i blagoslova. Najte zabiti svetu vodu poškropiti staju, štalicu, kurnjaka, koca i vrteca. Če imate zrne tamjana denete na tablju, najonak Božićne diši. Mi se nadati da snočka nieste gasili posveta i da je Isusek videl k vama dojti. A takaj se nadam da je pod borem orenjača, ščera z krušne peči zvajena i da diši, diši skup z jelovinu, a z kujne pak sigurne dišiju kobase, viršlini kaj su se od fureša čuvali baš za denešni fruščik pokle



zornice. Bog Vam blagoslovi. I dok si tak sedim i čez oblukvun gledim i študieram si tak o semu ovomu kaj sem povedal sad, a od sega tega baš ničesa više nije ni videti, ni čujti, ni osetiti. Mrtve je se kaj sme imeli radi, veli dragi naš Karlek, a ni njega več jake, jake duge nije. Istina, sega toga nije, ali Božič je. Denes, sad i ojzdek. On nije mrl i nišće nam ga nemre zeti. Božič mali, dragi Jezušek. Vu štali, na slamici med oslekom i volekom. Detešce leži. Božič. Viškak nam misel pak vleče nazaj. Vu štalice kaj smo si je napravili, same jena lampica gori. Same vunje, niš zvana, več posvet ide k štalici. Pastiri kaj su z janjčeki došli imaju tak zažarena lišca da nije moći povedati. A sveti tri kralji imaju pak tak širem otvorene oči kaj da se tome semu čudu nemreju dojsti načuditi. A oslek i volek tam odzaj mirne ležiju, preživavaju, a sapa kaj se s gubcov kadi maloga Jezušeka topi. A kaj je semu tomu zrok, pita nas popievka? Dvanejsta sad je vura. I kaj sme čineći?

Božič. Jezušek mali semu je tomu zrok. On više nije mogel na nebu ostati, nek je k nam nakanil dojti. Videl je da sami ne zname ni kud, ni kam. Videl je da sme bez sega ostali. Videl je da smo i srćece zgubili. On nas tak ima rada da nije mogel na nebu ostati, nek je k nam došel i v srćece nam zajti oče. Kaj sme čineći? Najprve mu rečeme: Ljubljeni Jezušek, srce svoje tebi dajem, zemi moje, daj mi svoje, najbujeno obadvoje. Če mu te tak od srca povieme, On ne bu mogel vuni ostati, a kad se v srcu nastani, On bu njegov posvet, On bu v srcu svetil i se sebu drugač videle. Saki bu obraz rumen, uprav zažaren. Oči buju širem otprte i bume videli one kaj nigdar ne vidime. Isusekavu sakom našem srćecu.

Dobri i dragi ljudski. Kaj nevidite kaj si se imame čestitati. Zbog čega si morame srečni biti, pak će baš i ne imeli ni puričov, ni račičov, ali bume

imeli Božjega mira i blagoslov sameče bu štalica nega srca njegov dragi domek.

Srečen Božič sem Vam, dobri i dragi ljudski. Mali Isusek nek Vas čini kaj bi se zovsie mi mogli добри i dragi biti, a Marija, Božja Mati, naj nas prati i onda kad ne zname kaj nam živlenje donaša i naj nam v nebu da kraljuvati.

Srečen, srečen i presečen Božič Vam i sem vašem.

Božič je iza nas, kakvo vam je srce?

Božič je iza nas. Dijete nam se rodilo, Sina dobjimo. Jesmo li ga prepoznali. Jesu li nam postovi i molitve došašća očistili srca i duše naše nutarnje oči kako bismo u djetetu prepoznali jedinorođenoga Sina Božjega. Danas kad vlada strah od djeteta. Kad se djetetu oduzima pravo na rođenje. Kad roditelji uzimaju za pravo odlučiti hoće li se ili neće roditi. Uz svu tu smetenost, nesigurnost, strah, evanđelist Luka spušta jednu tihu staricu koja govori o djetetu u kojem je prepoznala otkupitelja Jeruzalema. Čisto oko srca Boga gleda.

Dijete otkupitelj. Dijete stavljeno u ruke Božje preko ruku svećenika Šimuna u hramu.

Sveti evanđelist Luka imao je snažnu moć započanja. U svem betlehemsko-jeruzalemском kovitlacu, u svoj sili događanja, u svem tom gibanju on zamjećuje jednu staricu. On je imenuje proročicom i navjestiteljicom. Radi se o ženi koja je od mladih dana udovica. Dom je našla u hramu Božjem. Dušom očišćenom postovima i molitvama, ona uočava dijete, koje su u ruke svećenika Šimuna stavili njegovi roditelji. U hramu je uvijek bila stiska. Brojni hodočasnici sa svih strana svijeta. Isusa je u djetetu prepoznala samo Ana. Blagočistima srcem, oni će Boga gledati, rekao je Isus na gori.

Božič je prošao, dobri i dragi ljudi. Dijete nam se rodilo, Sina dobjimo. Što ćemo s njime? Srce ćemo mu dati da ga pretvori u svoj sveti hram. Poput proročice Ane svima govorimo o djetetu. O djetetu koje ima moć među nas unijeti radost, veselje, jednom riječju život.

Hvala svetom Luki koji nam je otkrio tihu staricu Anu. Slijedimo je u postu i molitvi. Srce će nam biti čisto i svakomu ćemo moći reći što nam je učinio Gospodin.

*Pripremila: s.Tea Živković, OCDS
Lektura: prof. Domagoj Novosel*

»Ne boj se, Mario, jer si našla milost kod Boga. Evo začet ćeš i roditi Sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova. On će vladati nad domom Jakovljevim dovijeka i Kraljevstvu njegovu neće biti kraja.« (Lk 1, 30-33)

Milosrđe je temelj na kojem počiva život Crkve

- *Kao župna zajednica moramo otvoriti oči da vidimo potrebe naših bližnjih i da čujemo njihov vapaj.*
- *Moramo i sami raditi na svojoj vjeri, čitati Božju riječ i oraspoložiti se za njezino slušanje.*



Autor:
o. Antonio
Mario Čirko

Završavajući doktorat 2005. godine, imao sam veliku milost da sam boravio u Rimu u vrijeme kada je papa Ivan Pavao II., danas svetac, živio svoje posljedne dane na zemlji. Tih dana na poseban način osjećala se Božja milosrdna prisutnost koja je okupljala na Trgu sv. Petra na tisuće i tisuće vjernika, hodočasnika, ali i znatiželjnika. Bio sam na tom trgu one poznate večeri 2. travnja 2005. kada je rečeno da se papa preselio u kuću Očevu. Tada su mnogi od nas spontano pali na koljena i Bogu zahvaljivali za tako velika čovjeka i svetca. Sljedećeg jutra, te nedjelje, odjednom mi je postalo jasno za veliki Božji znak svima nama. Papa Ivan Pavao II. umro je u subotu uvečer, uoči Nedjelje Božanskog milosrđa, koje je on sam uveo da se slavi u Crkvi, u nedjelju poslije Uskrsa.

Današnji papa Franjo, sigurno nadahnut Duhom Svetim, otvorio je Godinu izvanrednog jubileja milosrđa na blagdan Bezgrešnog začeća 8. prosinca 2015. On je svjestan koliko je govor o tome dio života svih nas. Zato se ovdje ne radi o nekoj pobožnosti, nego o Bogu koji je samo milosrđe. Papa Franjo u svojoj buli najave za ovaj jubilej kaže (Lice milosrđa – LM): Božje milosrđe nije neka apstraktna ideja, već konkretna stvarnost kojom on objavljuje svoju ljubav kao ljubav oca i majke koji osjećaju duboku ljubav i privrženost prema svome djetetu (usp. LM br. 6). Zajedno s Tomom Akvinskим možemo reći da je Bogu svojstveno činiti milosrđe i u tome se na poseban način očituje njegova svemoć.

To Božje milosrđe Crkva prepoznaće kroz stoljeća i stoljeća svoje povijesti, to prepoznaće i mnogi narodi koji su sačuvali svoju vjeru, prepoznaće mnoge obitelji, mladići i djevojke, starci i starice, ali i župne zajedni-

ce. Isus je bio pun suošjećanja i milosrđa prema grešnicima, siromašnima, isključenima, bolesnima i onima koji trpe.

Papa Franjo nas podsjeća, među ostalim, na carinika Mateja. Isus ga je pogledao u oči. To je bio pogled pun milosrđa, koji je opratio grijehu tog čovjeka. Zatim citira svetog Bedu Časnog koji je komentirajući taj prizor iz evanđelja, napisao da je Isus Mateja pogledao milosrdnom ljubavlju i sebi ga izabrao (usp. LM br. 8).

Naša župna zajednica ima velik broj župljana, negdje oko 10 500. I kada govorimo o Božjem milosrđu, to znači da svatko od nas mora svojim životom pokazivati tu stvarnost. Naravno, ne smijemo ostati samo na riječima, nego u konkretnim situacijama, konkretnim djelovanjima otkrivati našoj župnoj zajednici Božje milosrđe. Papa Franjo je napisao da je milosrđe temelj na kojem počiva život Crkve (usp. LM br. 10).

Možda možemo pomisliti: Što ja kao župljanin mogu učiniti? Pogledajmo apostole. Gledano ljudskim očima, oni su bili neprikladni za nastavak Isusova djela. Isus je međutim poznavao i njihova srca, poznavao je njihove slabosti, ali i njihovu odanost pa se usudio povjeriti im svoju Crkvu. Kao dijelu župne zajednice i nama Isus povjerava remetsku župu. Ako promatramo povijest, pa i današnju Crkvu, postat ćemo odjednom svjesni kakvim je – ljudski gledano – neprikladnim ljudima Isus povjerio svoju Crkvu. Isus ne gleda samo vanjštinu, nego i srce.

Papa Franjo nam daje neke smjernice kako možemo što bolje ostvariti ovu Jubilarnu godinu. U prvom redu da bismo mogli ostvariti Isusove riječi: Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan (Lk 6,36), moramo i sami raditi na svojoj vjeri, čitati Božju

riječ i oraspoložiti se za njezino slušanje. Na svakoj svetoj misi čitamo razna svetopisamska čitanja i u svakoj od njih uvijek nam je upućena neka poruka za neku našu konkretnu situaciju (usp. LM br. 13).

Papa dalje donosi govor o hodočašću kao posebnom mjestu u Svetoj godini (usp. LM br. 14). Hodočašće ima svoje značenje i označava da je milosrđe cilj kojemu treba prispjeti i da zahtijeva predanost i žrtvu. Zato nas ono potiče na obraćenje. Obraćeni čovjek prepoznaje kako se treba odnositi prema bližnjemu, a to je da nikada ne osuđujemo, da uvijek nastojimo gledati pozitivno. Današnje društvo, a i svatko od nas u stalnoj je napasti osuđivanja, promatranja negativnoga. Potreban je zaokret da se trudimo oprostiti i darovati. Bog je prema nama milosrdan i oprašta. I mi moramo biti takvi.

Kada se srce počinje mijenjati, tada imamo priliku otvoriti nutrinu i onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, kako nam to govori Sveti Otac (usp. LM br. 15). Kao župna zajednica moramo otvoriti oči da vidimo potrebe naših bližnjih i da čujemo njihov vapaj i potrebe. Zato papa Franjo traži da kao kršćanski narod razmišljamo o tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa.

Netko je bolestan? Ne treba se ustručavati pozvati svećenika. Sakrament bolesničkog pomazanja nije na smrt, nego na život i molitva za duhovno i tjelesno zdravlje. Ako govorimo o milosrđu, onda moramo biti milosrdni osobito prema svojim najbližima s kojima živimo i kojima je teško. Potom, netko se u župi nalazi u materijalnoj oskudici? Znati to prepoznati i nešto učiniti. Netko ima obiteljske probleme ili teške situacije u braku? Napomenuti to svećeniku da dođe dotičnoj obitelji i da uz Božju pomoć nastoji pomoći i donijeti mir. Netko ide krivim putom nemoralna, droge, alkohola, prijevara i sl. Ne smijemo na to šutjeti, nego kao Isus upozoravati i pomoći na način koji se može. Netko je možda tjelesno ograničen zbog bolesti ili starosti. Onda nastojati među mladima i drugima da budemo volonteri koji će pomoći za neke povremene kućanske poslove, radove i dr.

Milosrđe nadilazi bilo koji zid

Također mnogi župljeni imaju sposobnosti koje mogu upotrijebiti za dobro župe: pomaganje u učenju jezika, matematike i dr. Imamo i liječnike u našoj župi i drugo medicinsko osoblje. I njihova pomoć u župi

posebno je važna. Ne zaboravimo i na naše branitelje koji su na poseban način ne samo tjelesno, nego i duhovno ranjeni. Kroz župu i naše zajedništvo možemo im pomoći. Dakle, vidimo da govor o milosrđu nije neodređen, nego uključuje i konkretan život koji postaje sve više dio nas kada radimo na sebi i na svojoj nutrini.

Nedavno sam bio u posjetu jednoj dragoj obitelji. Prošli su mnoga iskušenja, a zadnje im je bilo zdravstveno stanje supruga, tj. oca obitelji. Trebao je ići na operativni zahvat na kojem mu je bilo planirano zbog bolesti probavnog trakta staviti tzv. stomu ili vrećicu za fiziološke potrebe. No kada se probudio nakon operacije, Bog ga je iznenadio: nije trebalo ništa staviti i sam doktor bio je iznenaden promjenom njegova teškoga stanja. Ta obitelj mi svjedoči o velikom Božjem milosrđu koje su doživjeli, a to njihovo svjedočanstvo i vama prenosim. Uistinu naš Bog je stvaran i kao brižan Bog nikoga ne napušta. Nemojmo to nikada zaboraviti.

Završimo s riječima pape Franje koje je izrekao 10. rujna 2014.: Milosrđe nadilazi bilo koji zid, bilo koju barijeru, i vodi te prema tome da uvijek tražiš čovječe lice, konkretnu osobu. Milosrđe mijenja srce i život, koje može učiniti da se osoba nanovo rodi i uključi u novi svijet u društvu. Neka tako bude i u našoj župnoj zajednici.

Kroz život kao dijete i mladić, a sada kao svećenik i redovnik na poseban sam način toliko puta iskusio značenje neizmjernog Božjeg milosrđa. Vjerujem da je to iskustvo svakoga čovjeka koji osjeća i živi svoj kršćanski poziv.



Papa Franjo

CRKVA NE ODBACUJE RASTAVLJENE

Ubrzan postupak za rastavljenе koji »žele i mogu stolu Gospodnjemu«

- *Osobe koje žive u civilnom braku Crkva prihvata i s posebnom skrbi pastoralno prati.*
- *Potiče ih da žive što boljim vjerničkim životom. Poštuje njihovu savjest i zajedno s njima traži izlaz iz toga teškoga stanja.*

Autor:
Vlado Čutura



Kršćanski je brak savez koji participira u savezu Boga i čovjeka, Krista i Crkve. Oslanja se na svečani uvod u Bibliju što donose redci u Knjizi Postanaka: »Muško i žensko stvori ih!« To je filozofsko-antropološko utemeljenje braka u poretku naravi, a u biblijskoj se teologiji interpretira kao utemeljenje u poretku stvaranja. »Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. I blagoslovi ih Bog i reče im: ‘Plodite se i množite i napunite zemlju.’« U tumačenju ljudske naravi svrha braka je rađanje i odgoj potomstva i njoj su podređene druge svrhe kao što su uzajamna pomoć i prijateljstvo. Štoviše, jedinstvo i nerazješivost braka izvode se iz te primarne svrhe, dakle dobra djece ili potomstva (bonum prolis). Tu je nadalje težnja svih živih bića prema samoodržanju, spolnih bića prema održanju vrste te umskog bića prema spoznaji za istinom i životom u zajednici. Na neki način, to su ukratko temeljne postavke braka. To je zajednica blagoslovljena od Boga i u savezu s Kristom. Nije brak ugovor kraćeg ili dužeg trajanja!

Nije se promijenio temelj, nego proces

To je trajan blagoslovjen savez. Međutim brak kao zajednica muškarca i žene nailazi

na krize, na razne teškoće. Nerijetko ih uzrokuje nezrelost za brak ili određene, pa možda i najmanje zapreke, jer čovjek (osoba) na trenutke se »odmakne od saveza s Bogom«. To sve više pridonosi rastavama brakova, a mnogi koji su bili crkveno vjenčani kasnije ponovno sklapaju civilnu ženidbu, premda su i dalje sakramentalno u prvom braku. Osobe koje žive u civilnom braku Crkva prihvata i s posebnom skrbi pastoralno prati, kako one zbog svoga teškoga stanja ne bi malaksale i izgubile povjerenje u Božje milosrđe. Ujedno ih potiče da žive što boljim vjerničkim životom, premda im ne može dopustiti pristupanje stolu Gospodnjemu. U svakom slučaju, rastavljenе i ponovno oženjene Crkva ne smatra otpadnicima. Poštuje njihovu savjest i zajedno s njima traži izlaz iz toga teškoga stanja. Prema kanonskom pravu pojedini koji žive u civilnom braku imaju temelje »ništavosti ženidbe« ili »oprost od tvrde, a neizvršene ženidbe«.

Blagi sudac je Gospodin Isus

Stoga, ako bi riješili svoj status, ponovno bi mogli pristupiti stolu Gospodnjemu. Ti su procesi nekad dugo trajali, a papa Franjo izmijenio je kanone zapadnoga i istočnoga kanonskoga prava te reformirao sudske praksu utvrđivanja i proglašavanja ništavosti ženidbe. To je učinio u dva pisma »motu proprio«

(»iz vlastite pobude«), nazvana u skladu s tradicijom po prvim, uvijek znakovitim riječima, »Mitis Iudex Dominus Iesus« (»Blagi sudac Gospodin Isus«) za latinsku Crkvu te »Mitis et misericors Iesus« (»Blagi i milosrdni Isus«) za istočne Crkve. O tome se nedavno raspravljalio na zasjedanju Biskupske sinode o obitelji. Kod utvrđivanja ništavosti ženidbe nije riječ ni o inačici crkvene rastave ni o »poništenju« braka, nego o sudskom postupku kojim se utvrđuje da su u trenutku sklapanja braka postojali tako teški elementi koji su nespojivi bilo s naravi kršćanske ženidbe, bilo s temeljnim crkvenim odredbama za njezinu valjano sklapanje, tako da brak zapravo nije ni sklopljen te je od samoga početka ništavan. Ako zakonita crkvena sudbena vlast dođe do takve moralne sigurnosti i presude, stranke se mogu vjenčati u Katoličkoj Crkvi jer prva »veza« nije bila brak.

Nema više obveznog priziva

Novost je i to što je došlo do ukidanja obveznoga priziva, čime se želi ubrzati donošenje izvršnih presuda jer do sada su istovjetnu potvrđnu presudu da je brak ništavan morale donijeti dvije sudske instance. Sada pak presuda prve instance (konkretno biskupijskoga suda ili, po novome, biskupa) postaje izvršna, pod uvjetom da nema priziva. Priziv - uključujući i onaj Rimskoj roti - može podići stranka koja se smatra oštećenom, bilo branitelj ženidbenoga veza, bilo promicatelj pravde. Dakle, parnice ništavosti ženidbe i dalje će biti vođene »sudskim, a ne administrativnim putem«, da bi se u najvišem stupnju zaštitila istina o svetom vezu. To će reći da se reforma kanonskog postupka odnosi samo na procesno kanonsko pravo, a ne na supstanciјno ženidbeno pravo.

Budući da je sve više rastavljenih koji su bili crkveno vjenčani te ponovno žive u civilnom braku, a smatraju da imaju osnovne temelje za »ništavost«, olakšan je postupak onima koji se žele vjenčati u Katoličkoj Crkvi. No prije dolaska na sud treba razgovarati sa župnikom u mjestu boravišta ili prebivališta tužitelja ili tužiteljice, o postojanju pravnoga temelja, tj. razlozima zbog kojih se može podnijeti tužba. U slučaju pokretanja parnice razgovor sa župnikom važan je i zbog svjedočanstva o istinoljubivosti i vjerodostojnosti tužitelja ili tužiteljice te zbog upućivanja i(lj) izdavanja vjenčanoga lista, krsnoga lista, postupka za ženidbu.

Nakon ispunjenja pretpostavki stranka može zatražiti i informativni razgovor na sudu u svrhu podnošenja tužbe i informacije o tijeku postupka proglašenja ništavosti ženidbe i radu suda. Na sud se može doći jedino na poziv sudca ili uz prethodni telefonski dogovor.

Što treba sadržavati tužba?

U tužbi treba:

- izreći pred kojim se sudcem parnica pokreće, što se zahtijeva i od koga se zahtijeva (navesti sud pred kojim se parnica pokreće);
- jasno odrediti predmet parnice, to jest navesti ženidbu o kojoj je riječ, formulirati zahtjev za proglašenje ništavosti, predložiti razloge za podnošenje zahtjeva odnosno razlog ili razloge ništavosti zbog kojih se osporava valjanost ženidbe;
- naznačiti na koje se pravo tužitelj oslanja i općenito činjenice i dokaze kojima se potkrepljuje ono što se tvrdi;
- naznačiti prebivalište ili boravište tužene stranke.
- Tužbu treba potpisati tužitelj ili njegov zastupnik, s naznakom dana, mjeseca i godine te mjesta u kojem tužitelj ili njegov zastupnik stanuju, ili za koje izjave da će, zbog primanja spisa, u njemu prebivati.
- Zahtjev treba biti računalno napisan i vlastoručno potpisana.
- Zahtjev (tužbu) treba, uz prethodni telefonski dogovor, osobno dostaviti na sud (ili pak preko zastupnika).
- Kod podnošenja tužbe tužitelj/tužiteljica potpisuje izjavu i dobiva urudžbeni broj pod kojim se predmet vodi.
- Podnositelj zahtjeva u trenutku predaje tužbe na oglasnoj ploči suda može vidjeti red rješavanja parnice (tj. popis predmeta koje sud treba rješiti prije vašega).

| **Tužbi treba priložiti:**

- | 1) vjenčani list iz župe u kojoj je ženidba sklopljena,
- | 2) postupak za ženidbu,
- | 3) krsne listove tužitelja i tužene stranke,
- | 4) svjedočanstvo o istinoljubivosti tužitelja/tužiteljice, tj. mišljenje župnika,
- | 5) presudu o brakorazvodnoj parnici općinskoga suda,
- | 6) popis svjedoka (adrese, telefon, što pojedini svjedok može posvjedočiti i iz kojeg vremena).

| **Rijetki traže oprost od tvrde, a neizvršene ženidbe**

| Rijetko se događa neizvršenje ženidbe. U takvom slučaju traži se oprost. Za primanje molbe kojom se moli oprost od tvrde i neizvršene ženidbe mjerodavan je dijecezanski biskup moliteljeva prebivališta ili boravišta. On će vođenje tih postupaka povjeriti судu svoje ili tuđe biskupije ili prikladnom svećeniku. Istraživanje slučaja provodi se najprije na biskupijskoj razini, a zatim se spisi - zajedno s biskupovim mišljenjem o istinitosti stvari i o prikladnosti davanja milosti - šalju Apostolskoj Stolici koja prosuđuje o činjenici neizvršenja ženidbe i o tome ima li ili nema opravdana razloga da se dade oprost. Oprost daje samo rimski prvosvećenik.

Kod utvrđivanja ništavosti ženidbe nije riječ ni o inačici crkvene rastave ni o »poništenju« braka, nego o sudskom postupku kojim se utvrđuje da su u trenutku sklapanja braka postojali tako teški elementi koji su nespojivi s naravi kršćanske ženidbe. Ako zakonita crkvena sudska vlast dođe do takve moralne sigurnosti i presude, stranke se mogu vjenčati u Katoličkoj Crkvi jer prva »veza« nije bila brak.



Gdje je Isus u božićnoj rasprodaji?

- *Očuvati izvornost Božića i svojoj djeci ostaviti u nasljeđe naše narodne običaje i pučku pobožnost*

Uoči početka adventa, prije dvije godine, proveo sam anketu među svojim zagrebačkim studentima pitavši ih – na što ih asocira riječ »Božić«? Navodili su različite odgovore poput darova, šopinga, gužvi, praznika, bogate trpeze, nakita, bora, snijega, Djeda Mraza, domjenaka, zabave, SMS poruka i odmora... Tek dvoje ih je spomenulo crkvu i polnoćku. Jedno - malog Isusa! Nitko nije spomenuo obiteljsko zajedništvo, a kamoli isповјед. Dakle, uobičajena slika Božića kakvu svakodnevno gledamo na televiziji i novinama, ili susrećemo na gradskim ulicama. Gužve, iznimna trgovачka ponuda, puno zabave, jurnjava i kupnja obilježile su početak adventa i u Zagrebu. Hrvatski će građani - procjenjuju stručnjaci - unatoč krizi i neimaštini do Božića potrošiti i nekoliko milijardi kuna u različitim trgovачkim centrima i trgovinama. Uglavnom na stvari koje nam nužno ne trebaju ili nam Božić neće učiniti nimalo sretnijim. Mnogi će se zadužiti kako bi sve to kupili jer žele biti »u trendu« i ne žele zaostajati za susjedima. Onima koji imaju previše novca Božić je često izlika za novu odjeću, automobile, skupine darove, luksuzne večere i putovanja u inozemstvo. Oni siromašniji pokušat će skrpati kraj s krajem, kako bi osigurali bogatiju obiteljsku trpezu i tješiti se time da potrošnja ionako nije bit Božića...

Da smo prije tridesetak godina proveli anketu među našim sugrađanima i zapitali ih na što ih asocira Božić, sigurno bismo dobili sasvim drugačije odgovore

poput: jaslice, bor, polnoćka, obiteljsko okupljanje, mali Isus, solidarnost, crkva, čestitke... Možda je to ipak samo nostalgično prisjećanje, ali morate priznati da su nam Božići prethodnih desetljeća izgledali sasvim drugačije. Onaj tko je slavio - u tom je blagdanu pronalazio smisao i poticaj. A onaj tko nije, ionako nije imao potrebu pretvarati se da mu je taj blagdan važan. Danas Božić slave svi, pa čak i oni koji nemaju pojma zašto se on uopće slavi. Mali Isus koji se prije nešto više od dvije tisuće godina s neba spustio na zemlju i postao čovjekom, kako bi okusio sva naša iskušenja i pokazao nam da se - unatoč svemu - može biti čovjek sukladno svim božanskim i ljudskim pravilima ponašanja, gotovo je postao nevažan. U ovoj silnoj predblagdanskoj gužvi zaboravili smo na to djetetesse iz betlehemske štalice. A ako ga se i sjetimo, onda je to više-manje na razini folklora, šoubiznisa, marketinga ili umjetnosti.

Komercijalni ili stvarni Božić?

Globalizacija je učinila svoje pa zapadni trendovi »pakiranja« Božića i popratni sadržaji koji nemaju puno veze s njegovim izvornim značenjem dio su i naše svakodnevice.

S jedne strane, Božić se danas slavi po cijelom svijetu, čak i među ateistima, pa i pripadnicima drugih religija - od dalekog Japana do SAD-a. Međutim, mnogi od njih u ovom blagdanu vide prije svega simbolično značenje, kao što mi primjeri-

Autor:
dr. sc. Božo Skoko



ce vidimo u sve agresivnijem Valentinovu. Taj trend je potaknut čistim komercijalnim interesima i željom velikih proizvođača i trgovачkih lanaca da svojim potrošačima izvuku nešto više novca iz džepa. Kako je riječ o kršćanskom blagdanu i prisjećanju na dan kad se Bog »utjelovio« na zemlji, ionako ih nije pretjerano briga. U prilog tomu govori i činjenica da se u javnom govoru, medijima pa i čestitkama engleski naziv Božića - »Christmas« sve više zamjenjuje onim bezličnim »X-Mas«! Većini onih koji slave Božić Isus je očito nepotreban. Dapače, mogao bi im nekim svojim zahtjevima i porukama pokvariti blagdanski ugođaj i sveopće opuštanje. Dovoljna je i simbolika okupljanja, razmjene darova i ukrašavanja drvca. A za dobar »štimung« ionako ne treba previše razloga. Uostalom pogledajmo kako se svakog proljeća u hrvatskim gradovima sve veselije proslavlja zaštitnik Irske sve-

ti Patrik. Teku potoci piva i mladi se odjevaju u zeleno u čast Irske, iako s njome nemaju baš nikakve veze. A pritom vjerojatno nemaju pojma tko je uopće službeni nebeski zaštitnik Hrvatske, jer trgovci i mediji očito nisu stigli blagdan svetog Josipa komercijalizirati.

Lijepo je uživati u šarenilu adventa i predblagdanskom ugođaju u našoj metropoli, darovima i zvučnim pjesmama s radija. Ali za istinski doživljaj Božića treba i malo mira, samoće, istinske ljubavi i otvorenosti drugima. Tek u zajedništvu s drugima i potpunom poniznošću pred Bogom možemo doživjeti istinski blagdan. Zato vjerujemo da se nećemo potpuno utopiti u ovoj predblagdanskoj komercijalnoj ponudi i »naprednim« zapadnim trendovima, nego da ćemo uspjeti očuvati izvornost Božića te da ćemo i svojoj djeci ostaviti u nasljeđe naše narodne običaje i pučku pobožnost.



Danas Božić slave svi, pa čak i oni koji nemaju pojma zašto se on uopće slavi. Mali Isus koji se prije nešto više od dvije tisuće godina s neba spustio na zemlju i postao čovjekom, kako bi okusio sva naša iskušenja i pokazao nam da se - unatoč svemu - može biti čovjek sukladno svim božanskim i ljudskim pravilima ponašanja, gotovo je postao nevažan.

Izumrlo starosjedilačko prezime Tomašir

- Prezimena su spomenici naše opstojnosti.
- Za vrijeme cara Josipa II. 1785. godine popisano je stanovništvo i taj popis naziva se i »jozefinski popis«.

Prema podatcima prvi popis stanovništva na temelju kojeg je utvrđen broj stanovnika na najvećem području Hrvatske izvršen je za vrijeme cara Josipa II. 1785. godine. Taj popis naziva se i »jozefinski popis«. Cilj popisa bio je ustanovljavanje stanovništva sposobna za vojsku. Njime je obuhvaćeno stanovništvo u tadašnjim granicama civilne Hrvatske i Slavonije. Novi popis proveden je 1805. godine.

U posljednjem popisu stanovništva zabilježeno je da u Zagrebu živi samo jedna osoba s prezimenom Tomašir. Prema knjizi Hrvatski prezimenik broj 2 na str. 510. stoji prezime Tomašir Zagreb1/1 (autori Franjo Maletić i Petar Šimunović). Uz prezimena navode se i mjesta u kojima žive prezimenjaci pa na osnovi toga dolazim do zaključka da je prezime Tomašir izvorno remetsko, iako za to nema potvrđenih podataka.

Godine 1805. prvi zapisan s prezimenom Tomašir je Đuro koji je vjenčan u Remetama 1826. godine s Marom Fućek, a umro 1882. godine (prema podatcima »Status animarum« župe Remete). Sljedeće godine rođenja muških potomaka su 1832., 1866., 1880., 1890., 1894., 1905., 1916., 1930. kad je rođen Ladislav, a 1958. godine rođen je Ladislavov sin Darko koji se iselio u Ameriku ili Kanadu. U Ameriku je otiašao trbuhom za kruhom Đuro, otac Petrov, rođen 1880., koji se pod starost vratio u Remete. Sjećamo ga se po bijelim hlačama i bijelom šešиру sa širokim obodom i štapom u ruci. Rado bi nama djeci pričao o životu u Americi. Umro je u Remetama 20. kolovoza 1959. godine i pokopan na remetskom groblju. Posljednja nositeljica prezimena Tomašir bila je majka Darkova, Marija rođena Cifrek, a umrla je 2008. godine i tada je nestalo prezime Tomašir. Godine 2014. umrla je Slava Studen rođena Tomašir, posljednja iz roda. Kako je od 1805. do 2015. prošlo 210 godina, a obiteljsko stablo imalo je samo 10 muških članova, i nije bilo bogato muškim potomcima, ipak se održalo dva stoljeća, iako u podatcima stoji već i u

19. stoljeću da su neka prezimena u Remetama izumrla, kao na primjer Pušić po kojem se današnja ulica Remete zvala Pušićev selo. Pretpostavljam da je prezime Tomašir zauvijek nestalo iz Remeta jer potomci koji žive u Americi sigurno se neće vratiti, a i njihova topla ognjišta i djedovsku baštinu zamijenile su nove obiteljske kuće i urbane vile u kojima žive nove obitelji, koje ako se zadrže u Remetama, možda postanu novi starosjedioci.

Kako navodi Petar Šimunović, prezimena su spomenici naše opstojnosti, »prezimena su svojim postankom duboko ukorijenjena u životnu zbilju«. »Ona su svojevrsni spomenici društvenih prilika i pouzdani pokazatelji materijalne i duhovne kulture naroda koji ih je stvorio i koji ih prenosi s koljena na koljeno. Prezimena se mogu proučavati s različitim gledišta i prikazati prema različitim načelima: prema podrijetlu odnosno autohtonosti, prema učestalosti pojavljivanja, odnosno prema broju nositelja prezimena i prema jezičnim značajkama. Proučavanje podrijetla pretpostavlja temeljita arhivska istraživanja. Proučavanje učestalosti pojedinog prezimena na kojem području temelji se na statističkim podacima. Jezikoslovni pristup proučavanju prezimena utvrđuje tvorbu, motivaciju i značenje prezimena koje je često prikriveno.«

Zahvaljujući našim župnicima koji su revno bilježili stanje duša u župi, a sigurno na to je imao utjecaj i »jozefinski popis« iz 1785. godine, danas možemo saznati nešto o našim predcima i suvremenicima. Ovaj članak nema svrhu povjesnog istraživanja, nego prezentirati župljanima neke zanimljivosti iz povijesti Remeta na osnovi dostupnih podataka.

Ime kuće	rođenja	vjenčanja	mrtvi
Tomašir	1802. 10. 20. 1802.	1802. 10. 20. 1802.	
Marija Fućek	1826.	1826.	
Darka Marija	1832. 10. 20. 1832.	1832. 10. 20. 1832.	
Đuro	1866.	1866.	2008.
Đura Božidar	1880.	1880.	1959.
Darko	1905.	1905.	1958.

Autor:
Zlatko Šušnić

Gavin i Edith Farley, Beč, Austrija

Zdrave obitelji temelj zdravih zajednica

- *U svakom slučaju s obzirom na to da smo jako skloni oštro govoriti uništavajući jedni druge riječima, ponekad treba određeno vrijeme da bismo, uz Božju pomoć, mogli promijeniti svoje loše navike ponašanja.*

Autorica:
**Marija
Znidarčić**

Unašoj župi Uznesenja B. D. Marije u Remetama 27. i 28. studenog u ugodnoj atmosferi samostanske dvorane s gostima predavačima Gavin i Edith Farley održan je poseban vikend-seminar »Blagoslov u obitelji« u sklopu priprema za došašće. Vizija službe »Blagoslov u obitelji« je njegovanje kulture blagoslivljanja u obiteljima, zajednicama i u cijeloj Crkvi.

Poznati su nam blagoslovi koje primamo po svećenicima. Mnogima je poznat i znak blagoslova koji stavljamo jedni drugima na čelo, osobito roditelji djeci. No sudionici seminara o blagoslivljanju mogli su proširiti svoja znanja i steći iskustvo kako svojim riječima i postupcima mogu blagoslivljati sve s kojima žive. Poduka se temeljila na svetopisanskim načelima i bila je podijeljena na tematske cjeline: odabir blagoslivljanja, zapreke blagoslivljanju i njihovo prevladavanje, izgradnja doma blagoslivljanja, vrijeme blagoslova u obitelji, praktični načini međusobnog blagoslivljanja supružnika, djece itd.

Gavin je rođen i odrastao u Južnoj Africi, a kao laik misionar djeluje već 30 godina. Također je savjetnik i običavatelj laičkih zajednica u Europskoj mreži zajednica (European Network of Communities). Edith je završila Katolički teološki studij na Sveučilištu u Beču i radi kao vjeroučiteljica u Bečkoj biskupiji. Vjenčali su se 1993. godine u Beču i imaju tri kćeri: Lauru (20), Lindu (18) i Saru (14). Zamolili smo ih za razgovor.

Predstavite nam svoju zajednicu i svoje poslanje?

— Članovi smo ekumenske zajednice »Obrati se Gospodinu« (»Umkehr zum Herrn«) iz Beča, u kojoj smo dio savjetničkog odbora. Zajednica UZH podupire i promiče jedinstvo kršćana sudjelujući u raznim inicijativama koje okupljaju vjernike različitih kršćanskih tradicija. Kao na primjer na nedavno održanom »Hodu za Krista« (»Marsch für Jesus«), također i na »Kristov dan« (»Christus Tag«) na kojem su okupljeni, njih deset tisuća, željeli javno pokazati svoju pripadnost Isusu i spremnost za zauzeto nasljedovanje njegova nauka. Sudjelujemo također u raznim inicijativama pomirenja kršćana kako na crkvenoj razini tako i u manjim skupinama, ali i u osobnim kontaktima.



*Marija Znidarčić
s predavačima iz
Austrije*



Nadalje djelujemo u raznim oblicima služenja, osobito u pomaganju skupinama vjernika laika u Europi koji žele utemeljiti predanu zajednicu ili su je već utemeljili, ali im je potrebna pomoć u obučavanju voditelja, stvaranju zdrave strukture kako bi mogli ostvariti svoju viziju. Sve je više kršćana koji se okupljaju u zajednicama u kojima žele živjeti dublji, obvezujući oblik zajedništva i takve zovemo predanim zajednicama. Svojim iskustvom i znanjem pridonosimo da svaka zajednica otkrije svoju karizmu te da u njoj samostalno sazrijeva razvijajući svoje poslanje, pridonošeci tako životu Crkve i društva. Trenutačno u Austriji držimo tečaj za više od 100 mlađih ljudi kojima pomažemo otkriti kako naslijedovati Isusa i kako mu služiti. Doista snažno osjećamo da su zdrave obitelji temelj zdravih zajednica i zato im želimo služiti i pomoći da žive u duhu pomirenja i blagoslova, prenoseći ga na sljedeće generacije. U okviru služenja obiteljima kroz »Blagoslivljanje u obitelji« (»Blessing for Families«) i »Međunarodne obiteljske temelje« (»Family Foundations International«) želimo pridonijeti obnovi bezvremenskih kršćanskih obiteljskih vrednota i potaknuti na ponovnu uspostavu kulture blagoslivljanja u zajednicama i Crkvi.

Graditi zdravu Crkvu i zdravo društvo

Zašto je važno njegovati kulturu blagoslivljanja u obiteljima?

— Osjećamo da je naš poziv pomoći generacijama u otkrivanju i ispunjenju svog identiteta u Bogu. Predano želimo služiti ponovnom uspostavljanju kulture blagoslivljanja u Crkvi kako bi svaka osoba po svojim roditeljima od Boga mogla primiti svoj identitet i ispuniti svoje poslance. Zašto mislimo da je to važno? Zato što uočavamo da mnoge obitelji i velika većina u širem društvu ili nisu upoznali Božje putove ili su se odijelili od njih, zaboravili na njih, dopuštajući da im svijet određuje što je dobro, a što nije. No mi želimo nanovo otkrivati putove na koje nas Bog poziva po svojoj riječi, kao što, na primjer, u Ponovljenom zakonu (30, 19-20) kaže: »Uzimam danas za svjedo-

ke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj, ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prijajući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo....« Stoga vjerujemo da ćemo biti u stanju graditi zdravu Crkvu i pridonositi ozdravljenju društva samo ako budemo odvažno zagovarali i radosno živjeli kršćanske obiteljske vrijednosti.

Nakon seminara odlaze u ljubavi

Možete li nam navesti neki primjer, plod blagoslivljanja u obitelji?

— Nakon naših seminara čujemo o mnogim plodovima kako Bog obnavlja odnose u obiteljima. Nakon primjene načela blagoslivljanja mogu se primijetiti izvanredne pozitivne promjene u odnosu među supruzima, roditelja prema djeci i djece prema roditeljima. Vidjeli smo kako bračni parovi koji su se mučili i svađali nakon seminara odlaze držeći se za ruke pomireni, u ljubavi. Ili na primjer vidjeti, nakon dijela programa u kojem roditelji i djeca praktično »vježbaju« načela blagoslivljanja, kako se otac i sin grle u suzama radosnicama itd.

I sami se osjećamo blagoslovljeni kad nam nakon seminara, kao što je to bilo i u vašoj župi, sudionici prilaze i toplo zahvaljuju na primljenim spoznajama i iskuštu. Neki su nam rekli da su manje-više mnoge stvari već i prije čuli, ali nisu znali kako ih primijeniti u međusobnim odnosima. Osobito ih je iznenadilo kako je to sve jednostavno i učinkovito. Ohrabrujemo ih da nastave tim putom i ustaju.

S obzirom na to da smo jako skloni očisto govoriti uništavajući jedni druge riječima, ponekad je potrebno određeno vrijeme da bismo, uz Božju pomoć, mogli promijeniti svoje loše navike ponašanja i usvojiti način govora koji izgrađuje i liječi, unosi u srca mir. Tako jedni drugima otvaramo vrata za sretan i uspješan život, unatoč svim teškoćama koje život nosi. Ako si posvijestimo da je to na neki način i duhovni boj, onda znamo da samo Božjom snagom blagoslivljanja možemo nadvladati protivštine i uživati u plodovima blagoslova.



Fotografiranje sa župnikom o. Čirkom za župnu kroniku

Navedite neki osobni primjer blagoslivljanja? Edith, Vaš primjer...?

— Imala sam vrlo težak odnos s ocem. Približavao se njegov 80. rođendan i odlučila sam ga posjetiti. Nije mi bilo lako, no odlučila sam ga blagosloviti unatoč svemu što je bilo. Nakon blagoslova naš se odnos dramatično promijenio. Kao da se zid koji nas je dijelio odjednom srušio među nama. Predivan događaj, predivan osjećaj, velik blagoslov za cijelu obitelj!

Ostvarivati zdrave međuljudske odnose

Kakvu biste poruku uputili čitateljima božićnoga broja Advocate Croatiae?

— U svojim obiteljima ostvarujemo najvažnije i najprisnije odnose. Obitelji i kršćanske zajednice temeljna su vrijednost Crkve i društva. No u isto vrijeme u njima se događaju i teške povrede koje

onda uzrokuju toliko mnogo tuge i nesreće. Čini se kao da postajemo sve manje sposobni ostvarivati zdrave međuljudske odnose.

Mi koji služimo u poslanjima »Blagoslov u obitelji« i »Međunarodnim obiteljskim temeljima« očekujemo promjenu na tom planu i svim srcem želimo da obitelji i zajednice diljem svijeta prime svu puninu Božjih blagoslova. Vjerujemo da je Isus svojim utjelovljenjem upravo u obitelji blagoslovio sve naše obitelji utemeljene prema Božjem naumu!

Učenje za svijet rada i suvremeni život

- *Otvoreno je pitanje upućeno roditeljima zašto učenici ne dolaze na organiziranu dopunska nastavu koju škole organiziraju*

Autor:

Jadranka
Bizjak Igrec,
pedagog

Hrvatsko školstvo nalazi se pred brojnim promjenama reorganizacije školskog sustava i usklađivanja sa školskim sustavima zemalja Europske unije. Promjene su krenule u nekoliko smjerova, prema povećanju decentralizacije, jačanju školske autonomije, uvođenju obrazovnih standarda i sustavnom vanjskom vrjednovanju. Međutim, negativan odnos prema intelektualnom radu, antiintelektualizam, usporava kvalitativne pomake u školstvu. Zajednička vizija školstva u Hrvatskoj, kroz cijelovitu (a ne parcijalnu) analizu funkciranja svih segmenta u odgoju i obrazovanju omogućila bi paljenje Prometejeve ognja u svim strukturama. U skandinavskim zemljama, koje su pri vrhu projekta PISA (Programme for International Student Assessment), najvećeg međunarodnog obrazovnog istraživanja koje ispituje znanje i kompetencije učenika u dobi od 15 godina, a provodi se u trogodišnjim ciklusima u zemljama članicama Organizacije za europsku suradnju i razvitak (OECD) i partnerskim zemljama, prvih nekoliko godina školovanja nema brojčanih ocjena i općeg uspjeha, ali se sustavno prati i bilježi napredak svakog učenika. Upravo te zemlje dokazuju da uz manje formalnih ispitnih situacija i bez brojčanih ocjena, ali sa sustavnim praćenjem i temeljitim bilježenjem individualnog napretka svakog učenika, djeca mogu postizati vrhunske obrazovne rezultate. Postavljamo otvoreno pitanje što činimo za kvalitetno učenje, što se događa s obrazovanjem naših učenika u informacijskom dobu brzih promjena i promijenjenih prioriteta? Strategija nastave i učenje za 21. stoljeće temeljno je polazište obrazovanja u našim školama. Kompetencija »učiti kako učiti« jedna je od osam ključnih kompetencija, koja obuhvaća spremnost i sposobnost učenika za organiziranje i reguliranje vlastitog učenja, sposob-

nost upravljanja vlastitim vremenom, rješavanja problema, stjecanja, procjene i prihvatanja novog znanja te primjene novih znanja i vještina u različitim okruženjima. Kao kompetencija koja omogućuje učinkovito pristupanje učenju različitih sadržaja temelj je za cjeloživotno učenje.

Znaju li učenici učiti?

S obzirom na nedovoljnu razvijenost vještine učenja, stručni suradnici pedagozi u zagrebačkim osnovnim školama željeli su ispitati postojeću razinu razvijenosti kompetencije »učiti kako učiti« kod učenika četvrtog i osmog razreda u Zagrebu. Istraživanje je provedeno uz minimalna finansijska sredstva, volonterski i s velikim entuzijazmom na inicijativu voditeljica županijskih stručnih vijeća i uz punu suradnju stručnih suradnika pedagoga i znanstvenika Instituta za društvena istraživanja u Zagrebu. Jedinstvena je činjenica da je u istraživanju sudjelovalo 109 javnih zagrebačkih osnovnih škola. U svakoj školi metodom slučajnog uzorka izabrana su dva razredna odjela: jedan osmi i jedan četvrti. U istraživanju je ukupno sudjelovalo 2417 učenika i učenica četvrtog i 2299 učenika i učenica osmog razreda.

Osnovna pitanja na koja se željelo dobiti odgovor su: koliko stvarno učenici uče, znaju li učiti, zašto uče, je li učenje radost, kakvu im pomoći u učenju pružaju učitelji i roditelji, jesu li im potrebne dodatne instrukcije izvan škole, kakvi su unutarnji motivi za učenje kod učenika predmetne nastave u odnosu na vanjske motive vezane uz postizanje što boljih ocjena i upis u najpoželjnije srednje škole, kakav je interes učenika za sadržaje pojedinih predmeta, zašto je slaba posjećenost dopunske nastave u školi... Serija »O učenju 2014.« (<http://www.idi.hr/ucenje2014/>) sastoji se od šest kratkih izvještaja u kojima se

obrađuju teme vezane uz učenje koje smatramo važnima i zanimljivima široj javnosti, a koje jasno očrtavaju postojeće stanje, iskustva i perspektive osnovnoškolaca.

Zašto privatne instrukcije?

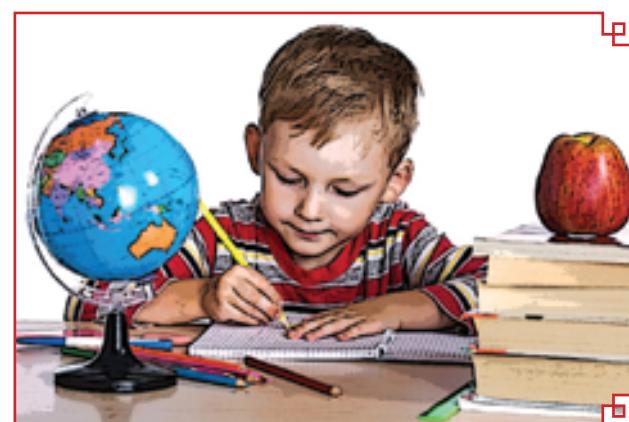
Promjenom pedagoških postupaka i kvalitetnim kurikulumom učenici će moći preuzeti odgovornost za učenje, biti nagradeni za inicijativu, na drugačije načine analizirati i rješavati probleme te operativno primjenjivati usvojene činjenice. Djelotvorno poučavanje kroz kvalitetno pripremanje za nastavu te ocjenjivanje i samoočjenjivanje postignuća učenika smanjit će učenje samo za ispitivanje i ocjenu. Jasno je da suhoparno pamćenje činjenica, reproduktivno znanje i nedovoljno razvijene navike učenja dovode do nemotiviranosti učenika, a samim time i do pada postignuća. Zato u osnovnoj školi dolazi do potrebe za privatnim instrukcijama. U suvremenom pedagoškom procesu instrukcije bi trebalo zamijeniti različitim edukacijskim kojima bismo se približili razvijenijim obrazovnim sustavima koji imaju težište na programima dodatne nastave, koji će poticati učenike da razmišljaju izvan okvira pa kada imaju »zadatak otopiti sol u čaši, reći im da zamisle da su oni u čaši i neka opišu što se događa oko njih«. Ovakvim motivacijskim i poticajnim pristupom učenici će razvijati vještine samoreguliranog učenja, što će im dugoročno pomoći da ostvare svoje mogućnosti i odmaknu se od reprodukcije znanja prema rješavanju problema i razumijevanju.

Do tada otvoreno je pitanje upućeno roditeljima zašto učenici ne dolaze na organiziranu dopunsку nastavu koju škole organiziraju. U većini škola na bazi vršnjačke pomoći organizirano je međusobno podučavanje, u okviru partnerstva roditelja i škole roditelji prenose učenicima svoja znanja i vještine, organiziraju se pedagoške radionice na temu učenja, roditeljima su na raspolaganju brojne udruge koje uključuju učenike u svoje programe podrške, CARNetove usluge za učenike osnovnih škola i slični mrežni portali. Instantne instrukcije popravnog karaktera u

ključnim trenutcima u školskoj godini i periodima kada je učenicima potrebna najveća dodatna podrška ili brzo svladavanje znanja imaju i dobar i loš ishod.

Kako je naše istraživanje pokazalo, privatne instrukcije najbrži su rastući segment unutar pedagoških metoda rada u školama. Jedna učiteljica je slikovito opisala svoju metodu rada: »Učenicima ne dopuštam da brišu pogreške u bilježnicama, nego ih moraju precrtati i napisati veliki uskličnik pokraj njih. To je sitnica, ali učenici se pri ponavljanju gradiva tako sjete pogreške i ne naprave ju opet«. Učiteljica nikada ne tvrdi da učenici ne znaju učiti, nego potiče spremnost učenika za ulaganje truda uz pozitivnu motivacijsku podlogu za samostalno učenje i ustrajnost u svladavanju prepreka.

Učenje je vještina koju treba vježbati i na kojoj se može raditi. Svi mi možemo naučiti kako lakše i bolje učiti. Da bismo uspješno rješavali probleme, potrebne su nam informacije koje razumijemo i možemo primijeniti, ali i različite osobine koje nas čine spremnima kao što su zainteresiranost, spremnost za ulaganje napora, upornost i dr. Ponekad marljivost i upornost nisu dovoljne jer mnogi uče marljivo i uporno pa ipak ne postižu rezultate koje bi takva upornost morala donijeti. Sve to neke su od činjenica koje nas prisiljavaju da učenje i planiranje svog vremena ne možemo prepustiti slučaju. Cjelovitoj kurikularnoj reformi, koja je u procesu i o kojoj mediji pišu, cilj je osigurati učenicima obrazovanje uskladeno s njihovom razvojnom dobi i interesima, obrazovanje koje će ih ospособiti za svjet rada, nastavak obrazovanja i suvremeniji život.



Jasno je da suhoparno pamćenje činjenica, reproduktivno znanje i nedovoljno razvijene navike učenja dovode do nemotiviranosti učenika, a samim time i do pada postignuća. Zato u osnovnoj školi dolazi do potrebe za privatnim instrukcijama.

ŽUPNI MALONOGOMETNI TURNIR

Susret zajedništva i radosti

- *Crkvu zanima sport jer je zanima čovjek, jer je duboko povezana s njegovom sudbinom te po svom pozivu i poslanju zauzeta za njegovo spasenje (Ivan Pavao II.)*

Autor:
Krešo Šušnjić

Prije petnaestak godina i ideje uredništva župnog lista »Advocata Croatiae« da okupi župljane na druženje kroz sportsku aktivnost u nedjeljno poslijepodne, pri čemu bi nogomet kao »najvažnija sporedna stvar na svijetu« bio samo povod, nastavljeno je i ove godine već tradicionalno okupljanje za remetsku župnu zajednicu u organizaciji Zajednice obitelji naše župe, u nedjelju 13. rujna nakon proslave blagdana Male Gospe. Iz godine u godinu sve bolja organizacija, sve više gledatelja, sve bolja zabava, ovaj put na obnovljenom igralištu kraj remetske crkve. Donedavni remetski župnik, veliki incijator ovog događanja i ljubitelj nogometa o. Anto Knežević želio je ove godine biti dio toga susreta, ali zbog obveza nije uspio doći iz Splita. Natjecanje u malom nogometu za igrače sa 30 i više godina započelo je molitvom sudionika i blagoslovom igrališta župnika o. Antonija Marija. Devet momčadi podijeljenih u tri skupine odigralo je niz zanimljivih utakmica. Dobro su se znala pravila korektne igre bez psovki, nije nedostajalo ni prave sportske žustrine, no pazilo se da se nitko ne ozlijedi. I na kraju međusobni stisak ruku.

Priznanje za poštenu igru

Svako natjecanje mora imati svoga pobjednika, tako da je titulu najbolje momčadi ponijela »El Chupakabra« koja je u finalnoj utakmici pobijedila »Zajednicu obitelji«. Predstavnik pobjedničke momčadi Anton Brajko usput je napomenuo da je njegova ekipa prvi put na turniru: »Svi smo došli s namjerom da se družimo i lijepo provedemo. Na kraju je ispalo puno ljepše od toga. Ovdje najmanje mislimo na nogomet, više na sve divne ljude koji su ovdje i koji svoju vjeru žive punim plućima. Zaista je prekrasno biti dio toga. Nadamo se da će i iduće godine Duh Sveti biti nad svima nama na toj predivnoj manifestaciji.«

Najboljim igračem proglašen je Josip Bešlić (El Chupakabra), a najbolji strijelac je njegov suigrač Tomislav Bajlo. Najbolji golman je najzaslužniji za ovo-godišnji izvrstan plasman »Zajednice obitelji« Damir Kadić. Priznanje za poštenu igru dodijeljeno je karmelićanima. Poseban dio turnira bile su dječje revijalne utakmice u kojima je sudjelovalo 30-ak djece, raspoređenih u četiri momčadi, kojima su nakon odigranih utakmica uručene prigodne nagrade.

Nakon odigravanja turnira slijedila je dodjela nagrada te prigodni govor župnika o. Antonija Marija uz podjelu zahvalnica svim momčadima koje su sudjelovale na turniru. Još jedno lijepo druženje i zajedništvo natjecatelja i gledatelja nastavilo se duboko u noć, a za dobro ozračje bili su zasluzni tamburaši KUD-a Frankopan Remete.

Hvala svim sponzorima i predsjedniku Vijeća gradske četvrti Maksimir Stanku Gačiću na pomoći u ostvarenju obnove nogometnog igrališta kao mješta okupljanja, druženja i igre, osobito djece.



Već petnaest godina održava se župni malonogometni turnir koji je postao više od običnog sportskog natjecanja. Druženje obitelji, igra djece, zajednički domjenak i pjesma... bili su i ovaj put prisutni, a veliki poklon za čitavu župu i Remete jest i obnovljeno igralište.



ŽUPNO HODOČAŠĆE NA TRSAT

Čekaju nove hodočasničke putove s Marijom u srcu

Autorica:
Vesna Žugec

Subota, 19. dan mjeseca rujna 2015. Iz svih ulica prema remetskoj se crkvi slijevaju hodočasnici i u dva autobusa kreću put Trsata. Primamо putni blagoslov, molimo krunicu, razmišljamo o svojim prošnjama i nakanama koje ćemo podastrijeti Majci Božjoj Trsatskoj, pomalo razgovaramo, veselimo se što smo opet zajedno i eto nas u Rijeci, a zatim i na Trsatu. I dok smo iz Remeta krenuli u oblačno ranojenje jutro, a na odmorištu Ravna Gora osjetili pravi miris i hladnoću jeseni, na Trsatu još uvijek caruje kasno ljeto. Sunce ugodno grijе, a mi hodočašće započinjemo molitvom križnoga puta na otvorenom, uz pjevanje ptica, miris ciklama i prekrasan pogled na riječki zaljev. Zatim ulazimo u crkvu i slavimo misu, zajedno s hodočasnima iz drugih hrvatskih i jedne slovenske župe. Nakon mise vrijeme je posvećeno osobnoj pobožnosti. Divimo se razgledajući darove u kapeli zavjetnih darova i odmaramo se u krugu crkve.

Naše sljedeće odredište bilo je Bogoslovno sjemenište u Rijeci, gdje smo se s velikim vesnjem i poštovanjem sjetili sv. Ivana Pavla II. posjetivši sobu u kojoj je boravio prigodom posjeta Hrvatskoj i Rijeci od 5. do 9. lipnja 2003. i otpjevavši jednu od njemu najdražih pjesama – »Krist na žalu«. U sjemeništu se nalazi kapela Marije Majke Crkve u kojoj je oltar koji je bio za vrijeme eu-

haristijskog slavlja na Delti; oltar prikazuje lađu koja putuje na sve četiri strane svijeta noseći prelijepu simboliku Crkve koja se širi na sve strane svijeta. U kapeli se nalaze i vitraji koji prikazuju četiri svetca – sv. Tomu Akvinskog, sv. Augustina, sv. Edith Stein i sv. Ivana Pavla II.

Upućujemo se prema središtu Rijeke, gdje obilazimo crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije, koja je godina bila glavna crkva u gradu te nosi naziv »nesuđena katedrala«. Njezin je zvonik samostalna građevina, a kako je nagnut četrdesetak centimetara, Riječani ga nazivaju kosi toranj. Prava riječka katedrala posvećena je zaštitniku Rijeke sv. Vidu i izgrađena je na povиšenom položaju. U njoj se časti čudotvorno raspelo, o kojem neprekidna predaja govori da se 1296. godine Petar Lončarić kartao sa svoja dva druga ispred crkve sv. Vida, gdje je bilo izloženo raspelo na javno štovanje. Igra mu nikako nije išla pa je uzeo kamen i bacio ga svetogrdnom rukom u lijevi bok raspela. Na užas svih prisutnih, iz raspela je potekla obilna krv kao iz živog tijela, a njega progutala zemlja ostavivši samo svetogrdnu ruku da viri iz zemlje. Tadašnji guverner grada Rijeke naredio je da se svetogrdnikova ruka javno spali na trgu, a u spomen na događaj postavi mjedena ruka u podnožju raspela. Krv koja je tada potekla čuva se u ampulici desno, u ukrašenom dijelu, a kamen koji je bacio svetogrdnik stoji i danas s lijeve strane raspela sa sljedećim natpisom: OVIM JE KAMENOM BIO UDAREN RASPETI 1296. GODINE.

U smiraj dana polako smo krenuli prema Zagrebu, duboko zahvalni Bogu na još jednom prekrasnom danu punom novih i lijepih utisaka i molitava, danu koji nas je duhovno obogatio i još više povezao. Remetski hodočasnici sada miruju; u toplini svojih domova mole se Bogu i Majci Božjoj, iščekujući nove hodočasničke putove na koje će poći s Marijom u srcu i molitvom na usnama.



Svjedočanstva potaknula međusobno druženje

• *Iako se mnogi od nas prije ove duhovne obnove nisu poznavali, na kraju smo se razišli poput najboljih prijatelja i sigurno ćemo ostati međusobno povezani zajedništvom koje smo iskusili na ovoj duhovnoj obnovi.*

Zbor mladih je s prijateljima iz Remeta i drugih zagrebačkih župa proveo ispunjen vikend na duhovnoj obnovi na Krku, od 2. do 4. listopada. Pod vodstvom o. Zlatka Pletikosića ta tri dana živjeli smo zajedništvo i prijateljstvo, što nam je bila i tema. Posjetili smo mnoge ljudе u Krku koji su nam svojim svjedočanstvima pokazali radost življenja zajedništva, a pri tome smo i razgledali grad.

Pri posjetu franjevačkoj crkvi o. Zlatko nam je govorio o razlici između pravih i lažnih prijatelja. Iz Knjige o Sirahu saznali smo kako možemo prepoznati prave prijatelje i zadržati ih uz sebe. U subotu ujutro upoznali smo se sa životom našeg o. Vjenceslava Miheteca. Svi smo bili duboko dirnuti svjedočanstvima o njegovu životu i vidjeli smo kako je on uvijek bio blizu svima. Iako ga neki od nas nisu poznavali, kratak video ostavio je snažan dojam na sve.

Posjetili smo sestre benediktinke koje žive u klauzuri. Bili smo iznenadeni njihovom radošću što mogu služiti molitvom, iako se nama činilo da je teško biti sretan a živjeti na tako malom prostoru godinama. Slušali smo njihova svjedočanstva, a posebno zanimljivo bilo je svjedočanstvo jedne sestre koja je bila misionarka u Africi te se nakon godina provedenih u misijama odlučila za život u klauzuri.

Potom smo posjetili krčku katedralu, kroz koju nas je provela sestra Josipa, jedna od sestara koje se brinu za katedralu od dolaska novog krčkog biskupa Ivice. Ispričala nam je svoj životni put, kako je ona, »splitska Hercegovka«, postala časna sestra te kroz koje je sve kušnje prošla.

Navečer smo imali misu i klanjanje na kojem smo razmijenili dojmove. Ostali smo i

nakon klanjanja u pjesmi i zajedništvu.

Nakon nedjeljne mise u katedrali posjetili smo krčkog biskupa u miru Valtera Župana, koji nam je govorio o povijesti Krčke biskupije, ali i o važnosti mladih ljudi u današnjem društvu.

Naravno, nije sve bilo ozbiljno, bilo je i puno zabave. Svaki slobodan trenutak iskoristili smo za međusobno druženje, ali i kupanje i šetnju po plaži. Prvi je u more ušao o. Zlatko, a pridružilo mu se i dosta mladih.

Iako se mnogi od nas prije ove duhovne obnove nisu poznavali, na kraju smo se razišli poput najboljih prijatelja i sigurno ćemo ostati međusobno povezani zajedništvom koje smo iskusili na ovoj duhovnoj obnovi.

Autorica:
Monika Kovač



Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena

- *Čašćenje relikvija izrasta iz vjere da su sveti mučenici u slavi s Gospodinom, pa i ostatci njihovih tijela posreduju zajedništvo vjere.*
- *Kao župa moramo pokazati konkretnim primjerom i svojim životom da smo opredijeljeni za duhovne vrednote na koje nas Isus upućuje.*



Na prvi korizmeni petak 20. veljače 2015. počela je inicijativa »Molitveni hod sa Stepincom«. Relikvijar s moćima bl. Alojzija Stepinca kroz 365 dana, u godini 55. obljetnice njegove smrti, obilazi sve župe Zagrebačke nadbiskupije do slavlja Stepinčeva 2016. godine. Što znači na ovakav način častiti svetce i blaženike? Čašćenje relikvija izrasta iz vjere da su sveti mučenici u slavi s Gospodinom, pa i ostatci njihovih tijela posreduju zajedništvo vjere. Relikvija, dakle, nema moć u sebi, nego u povezanosti sa svetcem koji svojom proslavom u nebesima nastavlja na nov način vršiti velebna djela.

Tako je moćnik našega velikoga blaženika došao u Remete i u našu župu 8. listopada uvečer kada je karmelska redovnička zajednica u svojoj kapelici čitavu noć bdjela uz blaženikove relikvije. A već od ranoga jutra sljedećega dana 9. listopada bio je izložen u remetskoj crkvi čitav dan. Tako su mnogi vjernici hodočastili u crkvu kako bi moleći se bl. Stepincu Bogu zahvalili na njegovu velikom primjeru predanja Bogu i ljubavi prema domovini, ali molili i za njegov zagovor.

U tebe se, Gospodine, uždam

U popodnevnom programu čitali su se Stepinčevi tekstovi koje je on izrekao u raznim situacijama. Slušajući te tekstove, prepoznajemo koliko su uistinu aktualni za ovo naše vrijeme. Tako je blaženik u propovijedi u Peterancu 17. studenoga 1940. godine rekao: »Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer to zahtijeva konačno i prava ljubav prema samome sebi i domovini. Ako je Bog, kao što

jest, absolutni gospodar svega, može li On, koji je vječna pravda, pustiti da se trajno a nekažnjeno gazi njegov sveti Zakon? Nije zato bez razloga zavatio prorok: 'Jao vama, koji zlo zovete dobro, a dobro zlo. Koji tminu zovete svjetlo, a svjetlo tminu, koji gorko zovete slatko, a slatko nazivate gorkim!' (Iz 5,20) Kakvu nadu, pitamo vas, kakvu nadu mogu još imati oni, koji su ostavili izvor života – Boga i priklonili se laži prolaznoga vremena, koje je sve istinske vrednote života zanijekalo? [...] Došlo dakle što mu drago u ovim žalosnim vremenima, mi nećemo nikada sagnuti koljena pred zlom koje se širi, pred lažnim duhom vremena, koje je protivno Bogu.«

Na svečanoj večernjoj misi remetski župnik o. Antonio Mario Čirko u propovijedi je istaknuo da kao župna zajednica, kao kršćanska obitelj treba-

mo davati svomu životu sadržaj. Poput kardinala Stepinca moramo biti odlučni u opredjeljenju za Isusa. Neutralnosti spram Isusa niti ima niti je ubuduće može biti. Kao župa moramo pokazati konkretnim primjerom i svojim životom da smo opredijeljeni za duhovne vrednote na koje nas Isus upućuje. A blaženi nas Alojzije uči ovako: tko živi poštено i čestito, ne treba se Boga bojati ni strepiti pred ljudima ni pred smrću, ne treba se bojati političkih moćnika i onih koji žele uništiti dušu hrvatskoga naroda. Pravednika se može ubiti ili omaločiti pred svijetom, ali Bog ima zadnju riječ. Ako smo Isusova župna zajednica, onda možemo s bl. kardinalom Stepincem ponoviti geslo koje je uzeo na početku svoje biskupske službe: *U tebe se, Gospodine, uzdam* i s takvom odlučnošću hrabro krenuti naprijed.

U molitvenom hodu došle su i u našu župu relikvije našega blaženoga kardinala. Ovaj veliki svetac hrvatske povijesti i našeg naroda svojim nam je životom pokazao kako se ljubi Bog i kako se voli domovina. Zato je Stepinac za nas već svetac, bez obzira što se to želi spriječiti iz raznih krugova i zemalja.





Procesija i narodni običaji i danas rese Remete

DAN ŽUPE U REMETAMA

Svjesni blagoslovljene povijesti

Već 203 godine postoji župa Uznesenja Blažene Djevice Marije. Kao župa smo mladi, ali blagoslovljeni da imamo svetište koje već stoljećima ozdravlja dušu i tijelo mnogih vjernika koji dolaze uteći se zagovoru Majke Božje Remetske. I upravo svjesni te blagoslovljene povijesti, svake godine subotom nakon 12. listopada slavimo Dan župe. Tako je i ove godine crkva bila posjećena župljanima, od kojih su mnogi kao članovi KUD-ova došli u narodnim nošnjama i tako uzveličali slavlje, a župni zbor svojim je pjevanjem obogatio liturgiju. U svojoj propovijedi o. župnik Antonio Mario istaknuo je da smo svi u župnoj zajednici jednako vrijedni i punopravni njezini članovi. U njoj za svaku osobu postoji mjesto. Također svatko može dati dio sebe, svoje darove i sposobnosti, kako bismo bili istinska zajednica čiji članovi žive jedan za drugoga, svjedočeći ljepotu vjere i kršćanskoga života, a molitva i sveta misa u župi poveznice su za blagoslov života čitave župe. Uslijedila je posvetna molitva župe Isusu i Mariji. Poslije mise nastavljeno je u klaustru samostana druženje, domjenak i živa glazba.



Potreba za boljim poznavanjem liturgije

Datum 16. listopada 2015. vjerojatno će ostati u sjećanju župljanima koji su taj dan ispunili veliku samostansku dvoranu kako bi se susreli s mons. Ivanom Šaškom, pomoćnim biskupom zagrebačkim. Naime, u župi se već duže osjećala potreba za boljim poznavanjem liturgije. Tema susreta bila je naslovljena »Naši razgovori s biskupom« jer nije bilo održano klasično predavanje, nego su se postavljala pitanja na koja je otac biskup s velikom radošću odgovarao.

Tako su neka od pitanja bila:

- Može li se Andeo Gospodnji moliti na kraju mise?
 - Koliko se puta dnevno vjernik može pričestiti?
 - Smije li se ići na pričest ako se dode na svetu misu nakon što se pročita evanđelje?
 - Kada se stoji, a kada se kleči pod svetom misom?
 - Mogu li vjernici moliti Očenaš raširenih ruku kao što to čine svećenici?
 - Pjevanje šansona i općenito glazba u liturgiji.
 - U kojem dijelu crkve crkveni zbor treba imati svoje mjesto?
 - Koja je važnost šutnje u liturgiji?
- I još mnoga druga pitanja...

Sve je trajalo gotovo dva i pol sata i da nisu bili već kasni sati, vjerojatno bi se još produžilo jer su pitanja bila aktualna i životna. Ovakvih susreta treba biti što više i vjerujemo da će nešto slično uskoro opet biti organizirano.



Biskup Ivan Šaško remetskim župljanima darovao je svoje dragocjeno vrijeme



Proslava sv. Terezije Avilske na Čretu

Poticaj da i dalje nastojimo živjeti radosnu vijest Božje ljubavi

Autor:
o. Danijel
Čolo

Obnavljajući Karmelski red, Sveta Terezija nije htjela velike zajednice po brojnosti. Bilo joj je stalo da one budu kvalitetne po načinu života. Da članovi Reda svojim molitvama svijet nose Bogu. Duh karmela od svojih početaka, preko naše velike svetice, sve do današnjih dana struji i danas. Karizma Reda i dalje se utjelovljuje u svijetu



po braći i sestrama Blažene Djevice Marije od gore Karmela, po članovima Škapularske bratovštine.

Ove smo godine slavili veliki jubilej petstote obljetnice rođenja sv. Terezije. Naši župljeni Jazbine i Čreta, kao i cijela župa po svojim molitvama, utječeći se zagovoru ove velike svetice, pridružili su se slavlju svetkovine Reda. Slavlje nedjeljnih misa obilježavali smo kroz tematske propovijedi, približavajući riječ Božju kroz duh naše svetice. Trodnevnom pripravom na našoj filijali braća svećenici, o. Antonio Mario i o. Dražen Marija naglašavali su ljepotu života i duhovnosti sv. Terezije, a o. Zlatko Pletikosić, prior samostana i upravitelj svetišta u Remetama, okrunio je proslavu jubileja sv. Terezije euharistijskim slavljem 18. listopada. Proslava je poticaj da i dalje nastojimo živjeti radosnu vijest Božje ljubavi kojoj je naša svetica predala cijeli svoj život. Molimo Gospodina i dalje da možemo rasti u njegovoj ljubavi.

GOSTOVANJE ZBORA MLADIH

Zbor mladih pjeva za život

Zbor mladih gostovao je u Gračanima na prvoj misi trodnevnice sv. Mihaela u subotu 26. rujna, zaštitničku gračanske župe. Gračanski zbor mladih dočekao nas je i pomogao nam u pjevanju, a poslije mise pripremili su nam i zakusku.

U četvrtak 22. listopada naš zbor mladih animirao je misu i klanjanje u kapelici pokraj Vinogradske bolnice u sklopu molitvene inicijative »40 dana za život«. Toga dana bio je blagdan sv. pape Ivana Pavla II. pa se svećenik u propovijedi osvrnuo na riječi toga svetca o životu. Poruka je bila jasna: treba štititi život od začeća do prirodne smrti. Na klanjanju smo, zagledani u Isusa, molili za sve majke koje namjeravaju pobaciti, ali za sve koji mole i koji sudjeluju u molitvenoj inicijativi u cijelom svijetu.



Monika Kovač

Svjetska olimpijada mladih geografa u Rusiji

- *Isplati se razvijati svoje znanje, jer ono je nešto što uvijek imamo sa sobom i što nam nitko ne može oduzeti - najveći kapital za budućnost.*

Fabijan Čorak, samozatajan mladi župljani naše župe, bivši učenik remetske škole, potom gimnazijalac u MIOC-u, te sadašnji student FER-a. Ove godine sudjelovao je na Svjetskoj olimpijadi mladih geografa u Rusiji, o čemu govori za AC.

- **Možeš li obrazložiti što ti je značilo i kako si se osjećao među drugim mlađim geografima svijeta?**

Fabijan: Izbor u nacionalni tim, i to za svjetsku smotru, velika je odgovornost za mene kao pojedinca, ali i one koji su me izabrali u tim. To je i izvor uzbudjenja koje je na neki način stalno bilo prisutno od trenutka kada sam saznao da sam član olimpijskog tima do ceremonije dodjele medalja u Moskvi. Ove je godine bilo lakše zbog iskustva od prošlogodišnje olimpijade u Krakovu, ali nisam mogao ne misliti na to kako mi je ovo posljednja natjecateljska godina u geografiji i posljednja prilika za takav uspjeh.

Što se tiče same olimpijade, nije loše spomenuti kako izgleda natjecanje. Ne radi se o čisto činjeničnom nadmetanju. Natjecanje traje tjedan dana i sastoji se od tri dijela. Prvi je dio zapravo trosatno pismeno odgovaranje na ponekad kompleksna pitanja iz prirodne i društvene geografije. Nerijetko treba i povezati ta dva područja. Drugi dio uključuje terenski rad i analizu prostora te kasnije rješavanje zadataka u učionici. Treći dio testiranja je multimedijiški i sastoji se od četrdeset pitanja s četiri ponuđena odgovora. Tu je uz svaku pitanje priložen multimedijiški sadržaj koji učenici individualno promatraju na računalu i daju odgovor. Iako naizgled štreberski, taj dio natjecanja uglavnom se svodi na logično zaključivanje iz priloženih materijala.

- **Tijekom osmogodišnjeg i gimnazijskog školovanja redovito si išao na državna natjecanja i postizao si zavidne rezultate. Je li ti bilo teško učiti i izdvojiti puno slobodnog vremena za intelektualni rad?**

Fabijan: Moram napomenuti da nikad nisam bio prvi na državnom natjecanju iz geografije. Na sedam sudjelovanja od šestog razreda osnovne škole do četvrtog razreda gimnazije, najbolji plasman koji sam postigao je drugo mjesto (tri puta – u sedmom, osmom i četvrtom razredu).

Nije teško učiti ako je gradivo zanimljivo i imate volje i vremena. Geografija je kod profesorice Ksenije Krušić u osnovnoj školi svakako bila zanimljiva, a kod kuće sam volio listati udžbenik i gledati karte u atlasu. Odricanja jest bilo, a kao konkretan primjer mogu navesti neondlazak na maturalno putovanje u Grčku u četvrtom razredu gimnazije zbog preklapanja s terminom prošlogodišnje Olimpijade u Krakovu. Iako je zapravo sam odlazak na natjecanje nagrada, dodatan su poticaj učenicima priznanje poput Oskara znanja koje svake godine dobiju državni pravci i osvajači znanstvenoolimpijskih medalja.

- **Koliko ti je obitelj bila podrška u radu?**

Fabijan: Naravno da mi je obitelj bila potpora za natjecanja. Od mnogih propitivanja gradića do raznih knjiga i atlasa koje su mi kupili. Njihov utjecaj nikako ne smijem zanemariti. Iako u inozemstvu, svaki dan sam se čuo s njima. Naposljetku, njima sam prvima javio rezultat nakon što sam ga doznao.

- **Isplati li se učiti i odvajati slobodno vrijeme za intelektualni rad?**

Fabijan: S jedne strane, da nisam ulagao vrijeme i trud u učenje, ne bih obišao i upoznao Poljsku i Rusiju te stekao prijatelje sa svih (naseljenih) kontinenata. S druge, također pozitivne strane, svakako se isplati razvijati svoje znanje, jer ono je nešto što uvijek imamo sa sobom i što nam nitko ne može oduzeti - najveći kapital za budućnost.

*Razgovarala:
Lujza
Milodanović*



Kako razumijem molitvu?

- *U molitvi ćemo upoznati Krista, a time i sami sebe.*
- *Treba ga samo pozvati, družiti se s njim svakodnevno i raditi na tom odnosu. Vjerujte mi, obogatit će vam život sigurno.*

Autorica:
**Mateja
Lekčević**

Što je molitva? Koliko treba moliti? Kako treba moliti? Što Bog očekuje od svećenika, redovnika i redovnica kad je molitva posrijedi, a što od nas laika? Što traži od nas mladih, a što od starijih? To su samo neka od pitanja koja nas mogu zanimati kada je riječ o molitvi.

Odgovor na navedena pitanja je isti. Bog u molitvi i kroz molitvu traži nas. Traži tebe i mene. Traži nas takve kakvi jesmo, u potpunosti i do kraja. Nema nikakve razlike što se tiče godina, obrazovanja, društvenog statusa, zdravstvenog stanja ili životnoga puta. On nas treba baš takve kakvi jesmo jer nas neizmjerno voli i jer nas je baš takve on sam zamislio.

Biblija, koja nam pruža savjete kakav čovjek treba biti, napisana je za sve nas jednako. Ne isključuje neke pojedince, nego dotiče svako srce i govori svima nama, svakomu posebno. Primjerice, kada je Isus rekao bogatom mladiću da treba ostaviti sve i poći za njim jer će tako baštiniti kraljevstvo nebesko, to govori i nama. To ne znači da ćemo svi morati zaista ostaviti sve, nego govori da se trebamo odreći sami sebe i dopustiti Isusu da bude vladar našega života.

Pitanje je kako ćemo mu dopustiti da bude vladar našeg života ako ga ne upoznamo? Ako se ne družimo s njim? Zato je potrebna molitva. U molitvi ćemo upoznati Krista, a time i sami sebe. Čitanjem Svetoga pisma i života svetaca vidjet ćemo pravi primjer i put koji trebamo slijediti. Ako ne znamo kako moliti, tamo ćemo sigurno naći smjernice. Svetci su pravi uzori, a Isus jedini ideal koji trebamo slijediti, a ne oni koje nam svijet nudi i nameće. Kad malo bolje razmislimo, Isus nam je sve što trebamo znati rekao i to je zapisano u Svetom pismu. Ne samo da nam je rekao, nego je kroz sve to prošao i svojim primjerom nam pokazao. Isus je jedini koji nas u potpunosti poznaje i razumije, jedini koji nas neće nikada razočarati i uvijek će biti tu, jedini koji ima odgovore na sva naša pitanja, rješenja za sve naše probleme i dovoljno ljubavi za cijeli naš život. Koliko često to zaboravimo? Dovoljno je samo osvrnuti se oko sebe i vidjeti koliko prijatelja imamo u svakodnevnom životu i koliko vremena provodimo s njima, a koliko s Isusom koji bi nam trebao biti prioritet i prvi na listi prijatelja s



kojim ćemo sve podijeliti i kojemu ćemo se prvomu javiti, bilo da smo sretni ili tužni. Jer, budimo realni, koji je drugi prijatelj dao život za nas, umro da bismo mi imali život vječni? Koji je prijatelj ostao tu nakon svih grijeha, izdaja, laži i boli koje smo mu nanijeli i ljubio nas još više i još jače?

Recite to onomu koji će sigurno razumjeti

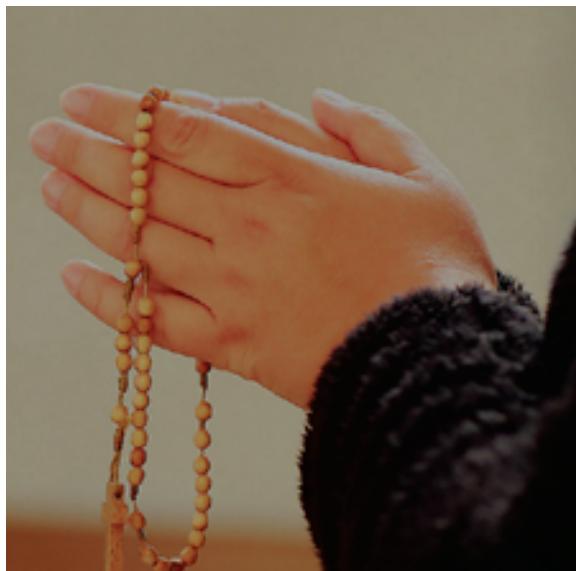
Da znate da takav prijatelj postoji, koliko biste ga voljeli? Biste li se voljeli družiti s njime i imati ga zauvijek uza se? Ja bih to stvarno voljela. Najbolja vijest od svega je da to stvarno i možemo imati i da imamo. Taj prijatelj je Isus i čeka na nas.

Treba ga samo pozvati, družiti se s njim svakodnevno i raditi na tom odnosu. Vjerujte mi, obogatit će vam život sigurno. Molitva nije ništa drugo nego druženje s Isusom, s Duhom Svetim, s našim nebeskim Ocem, s Marijom... Ako vas nešto optereće, ne znate kako dalje, tužni ste, teško vam je, nitko vas ne razumije... recite to onomu koji će sigurno razumjeti, onomu koji će uslišati molitve ako su izrečene s vjerom i učinit će ono najbolje za vas. Ako ste sretni, zahvalite Isusu, radujte se s njim jer on se sigurno ra-

duje zajedno s vama. Pjevajte mu jer, kaže sveti Augustin, »tko pjeva, dvostruko moli«. Provodite s njim vrijeme u samoći i tišini, osluškujte što vam govori u Svetom pismu, pustite ga u svoj život s povjerenjem i gledajte promjene.

Trebamo Isusa u svom životu kako bismo sebe upoznali i spoznali svoje poslanje koje on za nas ima. Trebamo njegovu snagu, pomoć i ljubav. Isto tako, Isus treba nas da preko nas djeluje, da preko nas čini dobra djela koja je činio i dok je hodio ovom zemljom, da po nama spasi svakoga čovjeka. On računa na nas. Taj odnos je neizbjegjan i prijeko potreban, a ostvaruje se u molitvi. Tako da Isus sluša što mu imamo reći i mi slušamo što on nama govori. Treba graditi taj odnos pun ljubavi, poniznosti, vjere, pouzdanja i radosti jer smo za nebo stvoreni i molitva nam pomaže da stignemo tamo. Svi smo pozvani biti svetci već tu na zemlji. Bog za nas to želi i jedino uz Njega to i možemo postići.

Pa, krenimo onda tim putom zajedno, u molitvi, prolazeći ovom zemljom čineći dobro i ljubeći, baš kao što je naš prijatelj Isus činio.



Budimo realni, koji je drugi prijatelj dao život za nas, umro da bismo mi imali život vječni? Koji je prijatelj ostao tu nakon svih grijeha, izdaja, laži i boli koje smo mu nanijeli i ljubio nas još više i još jače?

Što bih drugim ljudima rekao/rekla o kršćanstvu?

Kršćanstvo je monoteistička religija.

Isus je osnovao kršćanstvo.

Simbol kršćanstva je križ, na kojem je Isus dao život za sve ljude.

Uskrstnuo je. Zasjala je velika svjetlost, koja i nama danas treba svijetliti.

Isus nam je uskrstnuo u nedjelju. Zato mi vjernici trebamo poštovati nedjelju i slaviti Boga na misi.

Neda Mandić, 5. raz., Remete

Kršćanstvo je zajednica, koja zajedno moli, zahvaljuje i iskazuje poštovanje prema Bogu.

Vjernici nedjeljom idu u crkvu sa svojom obitelji.

Kao i ja.

Barbara Malogorski, 5. raz., Remete

Gовор о хришћанском вере записан је у Библији, светој књизи хришћанства.

Из Библије учимо своју веру. Училисмо Исусов живот.

Исус нам је пример да будемо добри, вредни и одговорни у својим обvezama.

Jan Petrović, 5. raz., Remete

Drugim ljudima bih rekla

da je kršćanstvo lijepa religija.

Kada se ljudi nalaze u crkvi, osjećaju se dobrodošlo.

Ljudi se u crkvi zajedno mole Bogu i svi su sretni.

Ljudi iz svih država i zemalja su dobrodošli u crkvu.

Kada sam dio vjerničke zajednice, osjećam se lijepo i zaštićeno.

Mia Žučko, 5. raz., Remete



Da sam prorok, kako bih navijestio Isusov dolazak na svijet?

Da sam ja prorok, rekao bih:
Dolazi Isus, veliki prorok; koji je jednostavan.
Onaj, koji će govoriti i činiti dobro.
Ljudima će opravštati grijeha i pomagat će im, da budu zdravi i sretni.
Rekli bismo ljudima da će Isus spasiti i oslobođiti svijet od zla.

Vjeroučenici 7. raz. (sa župnoga vjeronauka)



Praktična pojašnjenja u vezi s misnim nakanama

- *Misnih nakana s datumom može biti toliko koliko svećenika sudjeluje na misi. U tom smislu ako su dvije nakane, onda treba biti toliko i svećenika.*
- *Kod nas u župi od sada postoji mogućnost kolektivnih misa, i to utorkom i petkom pod večernjom misom.*

Značenje svete mise

Dragi župljani, sveta misa (euharistija) izvor je samoga života Crkve. Ona je najuzvišenija žrtva kojom nam se Krist daruje da zauvijek budemo s njim, zato je i vrhunac prema kojemu teži sav život kršćana, ali je također i središte i izvor duhovne jakosti za članove Crkve. Uistinu nećemo nikada moći dovoljno zahvaliti Gospodinu za dar koji nam je ostavio!

Zbog toga svi imamo potrebu prikazati svetu misu na naše određene nakane. Ona se može služiti za pokojne, ali i za žive: za zdravlje bolesnih, za uspjeh operacija i liječenja onih koji su bolesni; može se služiti za uspjeh u raznim poslovima, ispitima, životnim opredjeljenjima. Uglavnom: za sve što je dobro i što se tiče našega života možemo prikazati svetu misu.

Misne nakane

Kao župna zajednica svjesni smo važnosti svete mise. Zbog toga i mnogi upisuju misne nakane. No već dugi niz godina primjećuju se nejasnoće u vezi s upisivanjem misnih nakana (intencija) kao npr.: *Koliko se nakana može upisati na jednoj svetoj misi? Koliko svojih pokojnika može upisati jedna osoba? Kako oblikovati nakantu koja nije za pokojnike, a često je sadržaj nekako intimniji i dosta dugačak? Zašto nije moguće uvijek upisati misnu nakantu za datum kada bi se to željelo?* To su neka od najčešćih pitanja.

No možda pomogne sljedeće. Nedavno smo dobili podsjetnik i upute s Nadbiskupijskog duhovnog stola. Naime, misnih nakana s datumom može biti toliko koliko svećenika sudjeluje na svetoj misi. To znači da ne može biti jedan svećenik, a da se imaju npr. dvije upisane nakane. U tom smislu ako su dvije nakane, treba biti toliko i svećenika. Treba napomenuti da ta pravila postoje u kanon-

skom pravu i odredbama Crkve i nisu nešto novo te su ih svi dužni obdržavati.

Ovih zadnjih godina u našoj župi bila je praksa da budu npr. jedan ili dvojica svećenika, a misnih nakana se je čitalo puno više. No od sada će se naša župa prilagoditi kako je propisano.

Iako je župa u Remetama redovnička zajednica s više svećenika, nije moguće imati poveći broj nakana pod svetim misama zbog više razloga, npr. neki svećenici su vezani za svakodnevno slavljenje tzv. gregorijanskih misa, također ima nevezanih nakana koje se isto tako trebaju odslužiti u roku od godine dana kada su zaprimljene, a i smanjio se broj svećenika u Remetama zbog odlaska u druge samostane.

Kolektivne mise u našoj župi

Budući da smo velika župa i želje za misnim nakanama na određeni datum su dosta velike, nadbiskupija je već prije dala mogućnost služenja tzv. kolektivnih misa. Da pojasnimo što su kolektivne nakane, donosimo službeni dopis od uzoritog kardinala Josipa Bozanića od 16. prosinca 2014. u kojem se među ostalim kaže:

Ako vjernici, prethodno i izričito obaveštjeni, slobodno pristanu da njihovi dobrovoljni prilozi budu ujedinjeni s drugima u jedan prilog, može im se udovoljiti samo jednom sv. misom na kolektivnu nakantu pod sljedećim uvjetima:

- da se javno oglasi dan, mjesto i vrijeme slavljenja sv. mise na kolektivne nakane;
- da se sv. misa na kolektivne nakane slavi samo dvaput tjedno.

Na temelju navedenih kanonskih odredaba ovime određujem da se sv. mise na »kolektivne nakane«, ako postoji opravdani razlozi, smiju slaviti samo dva put tjedno, i to utorkom i petkom.

Ovaj je običaj iznimka od postojećeg kanonskog zakona koji određuje da se slavi toliko sv. misa koliko je pojedinačnih nakana za koje je dan i primljen prilog (kan. 948 ZKP).

U tom smislu i kod nas od sada postoji mogućnost kolektivnih svetih misa, i to utorkom i petkom pod večernjom svetom misom. Ako netko nije mogao upisati nakanu na željeni datum, to može, dakle, upisati svaki tjeđan za svete mise u 18.30 u utorak ili u petak.

Upisivanje misnih nakana za našu župu prema postojećim odredbama

Držeći se odredaba Zagrebačke nadbiskupije i uzoritog kardinala tijekom tjedna imat ćemo sljedeći broj misnih nakana prema mogućnostima naše redovničke zajednice:

PONEDJELJAK – PETAK (tijekom godine)

- 7.00 sati: dvije nakane
- 18.30 sati: jedna nakana

SUBOTA (tijekom godine):

- 7.00 sati: tri nakane
- 11.00 sati: jedna nakana
- 18.30 sati: jedna nakana

NEDJELJOM i BLAGDANIMA – na svim misama po jedna nakana

U vremenu ljetnih praznika, počevši od Karmelske Gospe do prije početka devetnice Velikoj Gospo (od 17. srpnja do 5. kolovoza uključivo), za sve dane i za sve mise uzima se po jedna nakana.

Napominjemo da u nas postoje tri načina upisivanja misnih nakana:

- na određeni datum,
- nevezane nakane (nisu vezane datumom, nego se trebaju odslužiti u roku od godine dana)
- gregorijanske mise (30 svetih misa slavljenih uzastopno 30 dana).

Još neka praktična pojašnjenja

Od ostalih pitanja koja se znaju postavljati možemo spomenuti sljedeće. Nekada se dogodi situacija da netko želi upisati nakanu nekoliko minuta prije svete mise. To treba izbjegavati jer je tada obično sve već popunjeno. No ako se radi o nekoj hitnoj nakani, uvijek će dotični svećenik koji predstavlja svetu misu u molitvu vjernika rado uključiti sve osobne nakane koje nisu uključene u misne intencije.

U vezi s pisanjem sadržaja samih misnih nakana pastoralna razboritost nastoji misnu nakantu definirati što kraće i što jasnije pa nije dobro ako se u jednoj nakani nade ve-

lik broj imena i prezimena pokojnika. Zato je mnogo bolje i prikladnije ta imena sažeti tako da se kaže: *za pokojne iz obitelji N.*, ili: *za pokojne iz roda N.* – umjesto nabranja prevelikog broja imena. Pastoralna razboritost i umješnost nalaže da sve bude u granicama dostojanstva liturgijskoga čina i, ako hoćemo, dobrog ukusa. Ne treba naime nikad zaboraviti načelo da je misa uvijek čin cijele Crkve i za sve, dakle i onda kada se služi po određenoj nakani, i za određenog pokojnika ili pokojnike.

Također postoje i misne nakane kada netko ima neku specifičnu molitvu (nakantu) koja se ne odnosi na pokojne. Često ta nakanu znade biti dosta dugačka pa je zato bolje da se u knjigu misnih intencija napiše: *na nakantu*. Važno je znati da Bog poznaje naše srce i naše nakane pa ne treba ići u velika opisivanja.

Za našu župnu zajednicu to će sigurno biti velika promjena jer se dosada na jednoj svestoj misi upisivalo i po više nakana, bez obzira je li bio samo jedan misnik ili više njih. Od sada će i naša župa, poput svih ostalih župa, postupati kako je i određeno. Zato i vjerujemo da ćete iz obrazloženoga razumjeti zbog čega je došlo do ovih promjena.

Hvala vam na razumijevanju, a moji župni vikari i ja kao župnik stojimo vam na raspolaganju da vam i osobno pojasnimo sve eventualne nejasnoće u vezi sa služenjem misnih nakana, ali i svim ostalim vezanim uz život naše župe. Neka nas sve prati zagovor naše Najvjernije Majke, Odvjetnice Hrvatske, Gospe Remetske.

*Vaš župnik o. Antonio Mario Čirko
te župni vikari o. Ilija Tipurić
i o. Danijel Čolo*



VJENČANI 1965.

Mirko Cvetko i Ankica Lešković, Stjepan Lučanin i Zora Larma, Stjepan Mihetec i Ankica Pucko, Vjekoslav Antolić-Mezin i Viktorija Prah, Vladimir Kadoić i Marija Domladowec, Ivan Milčec i Barbara Dolčić, Stanko Sviben i Danica Tomić, Branko Frankić i Dragica Heraković, Stjepan Lukačin i Slavica Strugar, Vinko Drobec i Štefanija Jakopčević, Stjepan Zubak i Slavica Hudika, Antun Belčić i Marija Đurđa Grbavec, Branko Katana i Katica Supina, Stanko Gežin i Branka Benček, Ladislav Zubak i Dragica Kokan, Stjepan Podgajski i Marija Leskovec, Gustav Zubak i Štefica Tresk, Branko Ludvig i Anđela Fakin, Stjepan Jureša i Barica Štedul, Stipe Šošić i Miroslava Čondrić, Juraj Osrećak i Franjica Novoselec, Stjepan Balija i Ivka Zagvozda, Zvonimir Mihetec i Štefica Skurin, Zvonimir Milčec i Vjera Fagač, Božidar Laća i Mara Barišić, Vilim Vodička i Ivana Kranjec, Vladimir Ivir i Charlotte Schmidt, Zvonimir Radoević i Nevenka Hendeković, Ivan Bujan i Ladislava Milčec, Ivan Ljubić i Vera Lukačin, Dušan Gogić i Ana Grbavec, Franjo Broz i Ljiljana Petranović, Ladislav Pernar i Ljubica Mihajlinović, Domagoj Vukušić i Ksenija Grofelnik, Ljubomir Jaršulić i Branka Šorman, Ivan Markovinović i Marija Šplajt, Stjepan Puljak i Slavica Tomašinec, Mladen Vukosav i Zlata Đuran, Stjepan Jergović i Slavica Svedrec, Jure Vokić i Katarina Čukelj, Tomislav Ivir i Blanka Laušin, Stjepan Kuzminski i Barbara Galinec, Franjo Gulija i Anica Štajduhar, Franjo Rosulj i Magdalena Grbavec.



VJENČANI 1990.

Ivica Vincek i Dubravka Sršek, Zoran Šarac i Dubravka Jagić, Zdravko Mamić i Jaka Ćurić, Mladen Vešliga i Suzana Maričić, Srećko Cajzler i Dragic a Šenjug, Zoran Mlinarić i Sonja Horvat, Ernest Kalamar i Lidija Gežin, Ivan Jurak i Mirela Rojnić, Ante Tolić i Vesna Bošković, Željko Smetko i Snježana Lešković, Vinko Periša i Dragica Lukač, Robert Jurišić i Ankica Jurić-Arambašić, Sven Lončarić i Ljiljana Fagač, Ivan Renić i Marina Jurčević, Tomislav Simonić i Jadranka Lešković, Silvio Đurkan i Suzana Durbek, Zvonimir Horvat i Magda Cesar, Ivan Rimac i Anđelka Šeremet, Nenad Šlibar i Vesna Ivakić, Marjan Škorić i Barbara Bartolić, Pavao Salina i Kata Janković, Damir Mesarić i Mirjana Briševac, Albert Zubak i Aleksandra Saradžen, Viktor Sever i Mirjana Šiljeg, PerKnappe i Nives Franković, Marijo Stanojčić i Gordana Glavurdić, Renato Čengić i Miroslava Milčec, Davor Ljubić i Zdravka Mihetec, Perica Primorac i Marija Zagorec, Vladimir Svedrec i Vida Ristovski, Željko Pivalica i PiaMarieBjörk, Tomislav Matoković i Ivana Polančak, Dragutin Petretić i Azra Zuhrić, Branko Radan i Vesna Rumiha, Zlatko Mihetec i Lidija Zajec, Boško Mrković i Miranda Grego, Davor Kakarigi i Ingrid Macner, Ivo Sjekavica i Ivana Belić, Ivan Maloča i Anamarija Jurišić, Božidar Veriga i Tatjana Marković, Dragan Koruga i Emina Marija Merdanović, Miljenko Jovanović i Anica Matić, Vlado Pretković i Gordana Korman, Zlatko Peter i Eleonora Bezić, Ivan Jurić i Davorka Džal, Damir Hanžek i Emina Salkić, Krunoslav Zubak i Zdenka Paradžik, Ivan Lukšić i Jasminka Krstitović, Mladen Jagatić i Sunčana Čačić, Robert Vreš i Aleksandra Marušić, Ivica Leskovec i Jadranka Hađar, Marko Križić-Lukić i Marica Šimić.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE od 15. srpnja do 16. studenoga 2015.

KRŠTENI

Stjepan Ščukanec, Mihovil Ščukanec, Mihael Brajko, Lovro Gabriel Lelić, Lucijan Rimac, Antonio Uzun, Mirna Marija Matković, Magdalena Vukša, Lukas Kapusta, Pia Perica, Patricia Verović, Ivan Malec, Ana Ilić, Ante - Vjenceslav Šušnjić, Eva Adžić, Ivan Spevec, Luka Adam Maretić, Sara Aliaj, David Ivan Sarić, Adrian Hrustić, Matej Mihael Golomejić, Adrian Baksa, Zara Zubak, Vito Todorić, Marko Gržina, Jakov Marić, Iva Čerdić, Nikolina Katušić, Nikolina Volf, Marie Bartolić, Mihael Kokotec, Mata Dario Antolić, Klara Matić, Bartol Frančić, Sara Koren, Petar Crnčić, Nia Danijela Vaš Plavšić, Josip Hrkač, Josip Bakula, Mara Nimac, Eva Erak, Lucas Pierobon, Martin Jurković.

VJENČANI

Vedran Ivan Mladinić i Anamarija Bartolić, Goran Rebić i Marija Knežević, Tihomir Simon i Helena Drmić, Nikola Lisak i Marija Renić, Hrvoje Forjan i Nikolina Novak, Vedran Prodanović i Ana Ilić, Bruno Golojuh i Valentina Jurički, Kristijan Grubišić i Katarina Bagarić, Marko Šola i Tina Augustina Hunjet, Filip Glasnović i Tea Varžić, Nikola Kosalec i Martina Soldo, Tomaž Smole i Sanja Brkić, Vanja Ivan Pajić i Andrea Adanić, Saša Andrašek i Tina Juranić, Ante Erak i Iva Petković, Karlo Šešelj i Katarina Validžić, Mario Jurin i Kristina Đurec.

UMRLI

Marijan Maršić, Slobodan Lešković, Elizabeta Pour, Andja Maršić, Đuro Tomašić, Ruža Papeš, Ana Mihetec, Velimir Milašinčić, s. Serafina Milka Hižar, Barica Bartolić, Marko Naletilić, Ivan Barić, Franjo Nežmah, Ljubica Španić, Ivan Virovac, Anto Krstanović, Jaka Herceg, Eržebet (Elizabeta) Vrdoljak, Ivka Šulentić, Mato Mikić, Anica Bednjanec, Renata Kletuš, Anka Dobrostal, Jure Čerdić, Tugomir Filipan, Stjepan Voljavec, Marija Mihetec, Božena Opačić, Marija Marinković, Krešimir Petrokov, Irena Petrakov-Maslov, Luca Zubčić, Štefica Kos, Milica Kolak, Vlado Gašpert, Dragutin Petrač, Ivica Milas, Lucija Gotovac, Cila Marinić, Darinka Cvjetović.



D M D
ORTOPEDIJA
Vl. Mato Đurić

IZRADA:

- ORTOPEDSKIH CIPELA
- ORTOPEDSKIH ULOŽAKA
- POPRAVAK OBUĆE

Radimo na doznake HZZO-a

Dolazimo na uzimanje otiska vašeg stopala

Grižanska

40

Av. Dubrava

TRAM.
STANICA

Tramvajska stanica
GRIŽANSKA
Tramvaj br. 4 i 11
u smjeru Dubca

Hrvatskog proljeća 40
10040 Zagreb - HR
Tel: 01/ 2332 - 545
Mob: 098 288 - 388



POGREBNE USLUGE

MATO ĐURIĆ

Tel: 01/2446 446 Mob: 098/288 388

Gospočak 100

10000 Zagreb

Radno vrijeme

0 - 24

SVE OD TRENTUKA SMRTI DO UKOPA:

- ORGANIZACIJA POGREBA
- PRIJEVOZ POKOJNIKA U ZEMLJI I INOZEMSTVU
- RJEŠAVANJE DOKUMENTACIJE
- POGREBNA OPREMA ŠIROKOG IZBORA
- UGOVARANJE LIMENE GLAZBE - PJEVANJA, SLIKANJA I SNIMANJA
- UGOVARANJE GROBNOG MJESTA
- IZRADA VIJENACA, BUKETA I CVIJETNIH ARANŽMANA

Čovjek koji je u Bogu utemeljio svoju vjernost i krenuo na put Božjim stazama ulazi u noć. Svetlo mu je samo jedna Božja riječ. Mnoštvo drugih blještavih, toliko obećavajućih, riječi koje blješte kao meteori, ali se i istom brzinom gase, sve poduzimaju da čovjek Božji zaboravi što mu je rekao Bog. Sav taj vanjski sjaj, sav bljesak ne želi drugo do ugasiti svjetlo koje svijetli u duši čovjeka koji idući kroz svijet pjeva o ljubavi Gospodnjoj držeći se saveza koji je s Bogom sklopio. Ide kličući: Oče moj.

Radi tih i takvih ljudi koji se nisu uplašili tamne noći dok kroče stazama ovoga svijeta, radi njih silazi Bog kao maleno dijete i stavљa se u ruke svojih vjerujućih saveznika. I noćas će sići Bog u srca onih koji ga traže. Onih koji bez Njega ne znaju dalje. Koji se u ovoj našoj zemlji, domovini, bore da vjernost i dobrota budu jače od dušmana i bezakonika, koji urlaju i blješte svojom ispraznošću i žele nadglasati Božju šutnju i mir. Radost. Radost koju će noćas osjetiti oni koji ga traže i koji za Njim idu.

Dobri i dragi ljudi. Bog vam daj zdravlje na tom mladom ljetu.

o. Vjenceslav Mihetec

